ការបូជាព្រះធម៌
សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ

រៀបរៀងដោយ

ធម្មានន្ទ ភ័ន់ ចាន់សាវ៉ែន

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា
នៃសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា
ព.ស.២៥៥៧

ឆ្នាំ ២០១៣

ការប្រចេះធម៌

សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ

រៀបរៀងដោយ

មហាធម្មតណ្ហាគារិក: ខ្ញ ុ ំ ចាន់សារ៉ែន

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា

នៃសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា

ព.ស.២៥៥៨

គ.ស.២០១៤

ឈ្មោះសៀវភៅ	*កម្រងព្រះធម៌ សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ*
រៀបរៀងដោយ	*មហាធម្មកណ្ឌាគារិក: រ៉ាន់ ចាន់សារ៉ែន (ធម្មានន្ទ)*
កាលបរិច្ឆេទ	*ថ្ងៃ សៅរ៍ ៨ កើត ខែ មិគសិរ ឆ្នាំ មមី ឆស័ក ច.ស.១៣៧៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ព.ស.២៥៥៨*
ចំនួនបោះពុម្ព	*១.៥០០ ក្បាល*
បោះពុម្ព	*ចែកជាធម្មទានក្នុងពិធីបុណ្យសាងព្រះត្រៃបិដក ២ ចប់ គម្ពីរអដ្ឋកថា ២ ចប់ ទូដាក់សៀវភៅ ២ ពិធីបុណ្យបច្ច័យបួន និងចម្រើនជន្មាយុ ជូនចំពោះឧបាសក* **តុង សាម** *ចំនួន ៧០០ ក្បាល*
បោះពុម្ព	*ចែកជាធម្មទានក្នុងពិធីបុណ្យលោកយាយឧបាសិកា* **ង៉ូ ឆ គី** *ចំនួន ៣០០ ក្បាល*

សម្ពោធនីយកថា

សៀវភៅធម៌ដែលមានចំណងជើងថា **ការប្រចាំថ្ងៃ សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ** *នេះ ត្រូវ*
បានបោះពុម្ពចែកជាធម្មទានក្នុងពិធីបុណ្យសាងព្រះត្រៃបិដក ២ ចប់ គម្ពីរអដ្ឋកថា ២
ចប់ ទូដាក់សៀវភៅ ២ ពិធីបុណ្យបច្ច័យបួន និងពិធីបុណ្យចម្រើនជន្មាយុ ជូន
ចំពោះឧបាសក **គុង សាម** *ដែលត្រូវជាលោកឪពុក ជាជីតារបស់ម្ចាស់ធម្មទាន ដែល*
កំពុងមានជន្មាយុរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ និងដើម្បីបានឧទ្ទិសបុណ្យកុសលជូនចំពោះលោក
យាយឧបាសិកា **សៀក ឆេង** *និងជីដូន ជីតា ម៉ា កុង ដែលបានចែកស្ថានទៅកាន់លោក*
ខាងមុខ ដើម្បីទទួលអនុមោទនានូវបុណ្យកុសលនេះ ។ កម្មវិធីបុណ្យនេះ ប្រារព្ធធ្វើនៅ
ថ្ងៃសៅរ៍ ៨ កើត ខែ មិគសិរ ឆ្នាំ មមី ឆស័ក ច.ស.១៣៧៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា
ព.ស.២៥៥៨ ។

ម្ចាស់ធម្មទាន

-*លោកស្រី* **សាម យ៉ិនស៊ីម** *និងលោក* **ឌួន ប៉ែងស្រេង** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម ចន់** *លោកស្រី* **ការ៉ង ប៉ុណ្ណា** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*ឧបាសិកា* **សាម យ៉ែកឡាង** *និងឧបាសក* **គឹម ប៉ោស៊ីម** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម ម៉ុងសេង** *និងលោកស្រី* **ជា គឹមម៉ុំ** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម ហ៊ុកសេង** *និងលោកស្រី* **ទិន សុផា** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោកស្រី* **សាម យ៉ែកណាង** *និងលោក* **គា ធី** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម អេង** *និងលោកស្រី* **ទូច សុហៀប** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម ឃុន** *និងលោកស្រី* **ឡេ សួយអ៊ី** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោក* **សាម ឃន់** *និងលោកស្រី* **ស្រ៊ាង គឹមហាក់** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*
-*លោកស្រី* **សេង ឆួចអេង** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*

ឥមិនា ធម្មទានេន *ដោយអានុភាពនៃធម្មទាននិងបុណ្យកុសលទាំងអស់នេះ*
សូមលោកឧបាសក **គុង សាម** *ជួបប្រសព្ធនូវសេចក្ដីសុខ ប្រាសចាកទុក្ខសោក រោគភ័យ*
បរិបូណ៌ដោយ អាយុ វណ្ណ: សុខ: ពល: កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

សម្មោទនីយកថា

សៀវភៅធម៌ដែលមានចំណងជើងថា **ក្រមួចព្រះធម៌ សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ** *នេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពចែកជាធម្មទានចំនួន ៣០០ ក្បាល ក្នុងពិធីបុណ្យបច្ច័យបួន និងពិធីបុណ្យចម្រើនជន្មាយុ ជូនចំពោះឧបាសិកា* **ង៉ូវ គី** *ដែលត្រូវជាអ្នកម្តាយ ជាជីដូន ដែលកំពុងមានជន្មាយុរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ និងដើម្បីបានឧទ្ទិសបុណ្យកុសលចំពោះបុព្វការីជន មានជីដូន ជីតា ម៉ា កុង ដែលបានចែកស្ពានទៅកាន់លោកខាងមុខ ដើម្បីទទួលអនុមោទនានូវបុណ្យកុសលនេះ។*

ម្ចាស់ធម្មទាន

-លោក **ស្រ៊ឿ ស្រ៊ាង** *អ្នកស្រី* **គា ម៉ាញ់** *ព្រមទាំងបុត្រធីតា*

ឥមិនា ធម្មទានេន *ដោយអានុភាពនៃធម្មទាននិងបុណ្យកុសលទាំងអស់នេះ សូមឧបាសិកា* **ង៉ូវ គី** *ជួបប្រសព្វនូវសេចក្តីសុខ ប្រាសចាកទុក្ខសោក រោគភ័យ បរិបូណ៌ដោយ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។*

បុព្វកថា

*កម្រងព្រះធម៌នេះ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបានចងក្រងទុកសម្រាប់ធ្វើវត្ត សម្រាប់សូធ្យ ព្រឹក-ល្ងាច ជាបទនមស្ការសរសើរគុណព្រះរតនត្រ័យ និងផ្សាយនូវមេត្តាចិត្ត ចំពោះ សព្វសត្ត ។ ធម៌ទាំងនោះ មាន***ធម៌នមស្ការចំពោះព្រះរតនត្រ័យ បទអាការវត្តា, កំពូលកណ្ឌព្រះត្រៃបិដក, ការណបរិត្ត, អសីតិមហាសាវ័ក, ជីវទានគាថា:, មហាមេត្តាគាថា: (ធម៌មហាមេត្រី) មេត្តាសូត្រ និង ឲ្ជាន្ទសូត្រ** *ជាដើម ។ ធម៌ទាំងនេះ ជាធម៌ដែលបោរាណាចារ្យទាំងឡាយធ្លាប់សូធ្យបជិបត្តិមក ដូចជា* **ធម៌ជីវទាន, ធម៌មហាមេត្រី** *មានកាពល្ប៉ីរន្ទ្ធីថា មានអានុភាពស័ក្តិសិទ្ធិអាចជាសះស្បើយពីជំងឺផ្សេងៗ និងជាធម៌ផ្សាយមេត្តាដល់សព្វសត្ត ។ តែធម៌នេះ មិនមានជាទូទៅនោះទេ ហើយមិនធ្លាប់ឃើញព្រះថេរ: ឬអស់លោកណាប្រែជាកាសាសម្រាយទាល់តែសោះ ទើបខ្ញុំ ព្រះករុណា ខ្ញុំបានសាកល្បងត្រួតជម្រះកាសាបាលី រួមទាំងប្រែជាកាសាខ្មែរសម្រាយ ទុកជាគោលសូធ្យប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្លួន ។ ឯធម៌បទសូធ្យដទៃទៀត សុទ្ធតែជាបទពណ៌នា សរសើរគុណព្រះរតនត្រ័យ ដែលមានអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅគួរឲ្យជ្រះថ្លា ដែលខ្លួន ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំជាអ្នកពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការសូធ្យចម្រើនការនាព្រះពុទ្ធគុណ ព្រះធម្មគុណ និងព្រះសង្ឆគុណជាប្រចាំ ។ ហេតុដូច្នោះ ទើបប្រមូលជាកម្រងព្រះធម៌ មួយ សម្រាប់ខ្លួនឯង ដោយសន្ទតឈ្មោះថា កម្រងព្រះធម៌សូធ្យប្រចាំថ្ងៃ។*

នៅក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ធម្មបទគាថា បិដកលេខ ៥២ ទំព័រ ៤៥ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ត្រាស់ថា

យំ កិញ្ចិ យិដ្ឋំ ៖ ហុតំ ៖ លោកេ
សំវច្ឆរំ យជេថ បុញ្ញបេក្ខោ
សព្វម្ឪ តំ ន ចតុភាគមេតិ
អភិវាទនា ឧជ្ជុគតេសុ សេយ្យោ។

បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាបុណ្យ គប្បីបូជាគ្រឿងសក្ការបូជា

ធំតូចណាមួយក្នុងលោកអស់មួយឆ្នាំ ការបូជាទាំងអស់នោះឯង
រមែងមិនដល់នូវចំណែកទី ៤ នៃការអភិវាទន៍ ចំពោះលោក
ទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តត្រង់ហើយ ប្រសើរជាង ។

អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ
ចត្តារោ ធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណោ សុខំ ពលំ។

ធម៌ ៤ ប្រការគឺ អាយុ ១ វណ្ណៈ ១ សុខៈ ១ ពលៈ ១ រមែងចំរើនដល់អ្នក
ដែលមានសេចក្ដីវិនកាយថ្វាយបង្គំជាប្រក្រតី មានសេចក្ដីកោតក្រែង
ដល់បុគ្គលដែលចំរើនជាងខ្លួន អស់កាលជានិច្ច ។

អានិសង្សចម្រើនពុទ្ធានុស្សតិ

(ក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ)

១.សត្ថរិ សការោ ហោតិ សប្ឋតិសេ្ឋ ជាអ្នកមានសេចក្ដីគោរព
មានសេចក្ដីកោតក្រែងចំពោះព្រះសាស្តា

២.សទ្ធាវេបុល្លំ រមែងជាអ្នកបានចំពោះនូវការពេញបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា

៣.សតិវេបុល្លំ រមែងជាអ្នកបានចំពោះនូវការពេញបរិបូណ៌ដោយសតិ

៤.បញ្ញាវេបុល្លំ រមែងជាអ្នកបានចំពោះនូវការពេញបរិបូណ៌ដោយបញ្ញា

៥.បុញ្ញវេបុល្លញ្ច អធិគច្ឆតិ រមែងជាអ្នកបានចំពោះនូវការពេញបរិបូណ៌
ដោយបុណ្យកុសល

៦.បីតិចាមោជ្ជពហុលោ ហោតិ ជាអ្នកច្រើនទៅដោយបីតិ និងបាមោជ្ជ:

៧.ភយភេរវសហោ ទុក្ខាធិវាសនសមត្ថោ អត់ធន់ចំពោះភ័យ និងហេតុ
ដែលគួរឲ្យខ្លាច ជាអ្នកអាចអត់សង្កត់សេចក្ដីទុក្ខ

៨.សត្ថារា សំវាសសញ្ញំ បដិលភតិ *រមែងបានចំពោះនូវសេចក្តីសម្គាល់ថា ដូចជាបាននៅរួមជាមួយព្រះសាស្តា*

៩.ពុទ្ធគុណានុស្សតិយា អជ្ឈាវុត្ថញ្ចស្ស សរីរម្បិ ចេតិយឃរមិវ បូជារហំ ហោតិ *សូម្បីសរីរៈរបស់បុគ្គលនោះ ដែលការរលឹករឿយៗ នូវគុណព្រះពុទ្ធគ្រប់គ្រងហើយ ជាកាយគួរដល់ការបូជា ដូចជាផ្ទះនៃចេតិយ*

១០.ពុទ្ធភូមិយំ ចិត្តំ នមតិ *ចិត្តរមែងបង្អោនទៅក្នុងពុទ្ធភូមិ*

១១.វីតិក្កមិតព្វវត្ថុសមាយោគេ ចស្ស សម្មុខា សត្ថារំ បស្សតោ វិយ ហិរោត្តប្បំ បច្ចុបដ្ឋាតិ *មួយវិញទៀត កាលបើមានការជួបប្រសប់ នឹងវត្ថុដែលគួរប្រព្រឹត្តល្មើស ហិរិនិងឱតប្បៈ រមែងប្រាកដដល់បុគ្គលនោះ នៅចំពោះមុខ*

១២.ឧត្តរិ អប្បដិវិជ្ឈន្តោ បន សុគតិបរាយនោ ហោតិ *កាលមិនទាន់ចាក់ធ្លុះនូវគុណធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ រមែងជាអ្នកមានសុគតិទៅខាងមុខ ។*

តស្មា ហវេ អប្បមាទំ កយិរាថ សុមេធសោ
ឯវំ មហានុភាវាយ ពុទ្ធានុស្សតិយា សទា។

ព្រោះហេតុនោះឯង អ្នកមានបញ្ញាល្អ គប្បីធ្វើសេចក្តីមិនប្រមាទ
ក្នុងពុទ្ធានុស្សតិ ដែលមានអានុភាពច្រើន យ៉ាងនេះ គ្រប់ៗកាល ។

ថ្ងៃសៅរ៍ ៨ កើត ខែ មិគសិរ ឆ្នាំ មមី ឆស័ក ច.ស.១៣៧៦
ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ព.ស.២៥៥៨ ។
ធម្មានន្ទ ទ៊ាន់ ចាន់សារ៉ែន

ការថ្វាយបង្គំ ៣ យ៉ាង

(គម្ពីរបរមត្ថទីបនី សង្គ្ហមហាដីកា និងនមក្ការដីកា)

ការថ្វាយបង្គំមាន ៣ យ៉ាង ដោយចំណែកក្នុងការថ្វាយបង្គំផ្លូវកាយ ជាដើម សម ដូចព្រះពុទ្ធវចនៈថា ៖

តិសេ្ឋ ១មា ភិក្ខវេ វន្ទនា ។ កតមា តិសេ្ឋ ? កាយេន វន្ទតិ, វាចាយ វន្ទតិ, មនសា វន្ទតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការថ្វាយបង្គំមាន ៣ យ៉ាង ។ ៣ យ៉ាងនោះ តើដូចម្តេច ? ការថ្វាយបង្គំដោយកាយ ១ ដោយវាចា ១ ដោយចិត្ត ១ ។

បុគ្គលណាមានចិត្តដ៏ប្រសើរឲ្យតាំងនៅចំពោះមុខ ហើយញ៉ាំងអវយវៈ ទាំង ៥ គឺ ជើង ២ ដៃ ២ ក្បាល ១ ឲ្យតាំងនៅត្រង់ផ្ទៃ ក្រាបចុះចំពោះមុខ អ្នកដែលគួរដល់ការ ថ្វាយបង្គំ ហៅថា **ថ្វាយបង្គំដោយកាយ** *។*

អ្នកពោលស្វាធ្យាយសម្តែងគុណសម្បត្តិដោយវាចាហៅថា **ថ្វាយបង្គំដោយវាចា** *ដូចពោលថា* **នមោ ពុទ្ធ្ធស្ស, នមត្ថុ ពុទ្ធ្ធស្ស, នមោ វិមុត្តិយា, នមោ វិមុត្តានំ, វិបស្សិស្ស នមត្ថុ** *ជាដើម ចាត់ជាការ* **ថ្វាយបង្គំដោយវាចា** *។*

ចំណែកការរលឹកដល់គុណសម្បត្តិស្មើ ដោយបណ្តាយតាមពាក្យសម្តែងគុណសម្បត្តិ ហៅថា **ថ្វាយបង្គំដោយចិត្ត** *។*

បទបាលី ឬគាថាទាំងនេះ ជាបទគាថាដែលគួរដល់កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ ចម្រើនឥ ពុទ្ធានុស្សតិ រលឹកដល់គុណនៃព្រះពុទ្ធ, ធម្មានុស្សតិ រលឹកដល់គុណនៃព្រះធម៌, សង្ឆានុស្សតិ រលឹកដល់គុណនៃព្រះសង្ឆ នាំឲ្យយើងបានសម្រេចនូវបុណ្យកុសលរាប់ប្រមាណមិនបាន នឹង បានជាបច្ច័យនាំឲ្យសម្រេចនូវសេចក្តីសុខទាំងបច្ចុប្បន្ន និងបរលោក ជាពិសេសជាបច្ច័យនាំឲ្យ បានដល់ទីដ៏ក្សេមពោល គឺព្រះនិព្វានហោង ។

អនុមោទនា ភាវនាចម្រើនព្រះពុទ្ធគុណ ព្រះធម្មគុណ និងព្រះសង្ឆគុណ !

មាតិកាអត្ថបទ

មាតិកា	**ទំព័រ**
បទសរភញ្ញ	១
បូជាព្រះរតនត្រ័យ(សីសំ មេ បទុមំ ភគ្ឆ)	២
រតនត្តយបូជា (ឥមេហិ ទីបធូបា)	២
នមស្ការ បទបឋាវត្ត (នមោ ៨ បទ)	៣
នមោ ៣ បទ	៣
នមោ ៣ បទ រួបរួមជា ១ បទ	៤
នមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាមហានាគ	៤
នមស្ការចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ	៥
ពុទ្ធរតនឋ្យណាម	៨
ធម្មរតនឋ្យណាម	១១
សង្ឆ្យរតនឋ្យណាម	១៣
ជារមីទាំង ៣០	១៨
នមស្ការព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ	២២
នមស្ការព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ	២៤
ព្រះពុទ្ធគុណ ៧ អង្គ (វិបស្សី ពុទ្ធោ...)	២៥
នមស្ការព្រះពុទ្ធនាមកៃសជ្យគុរុ	២៧
ជារណបរិត្ត	២៨
គាថាជិនបញ្ជរ	៣១
មន្តកំពែងព្រះរតនត្រ័យ	៣៥
គាថាមហាទិព្ធមន្ត	៣៦
មន្តការពារទាំង ៨ ទិស	៣៦
ជាតុចេតិយនមក្ការគាថា	៣៧
អាការវត្ថា (ធម៌អាការវតា)	៣៩
កំពូលកណ្ឌព្រះត្រៃបិដក	៥១
អសីតិមហាសាវ៏ក (ធម៌នមស្ការមហាសាវ៏ក ៨០ អង្ក)	៧០

ជីវទានបាឋ: (ធម៌ជីវទាន) ៧២
មហាមេត្តាបាឋ (ធម៌មហាមេត្រី) ៨៣
មេត្តាសូត្រ (អានិសង្សផ្សាយមេត្តា) ៩២
ឧដ្ឋានសូត្រ (ធម៌អ្នកចូរក្រោកឡើង) ៩៦
សរណាទីបិកាគាថា (ធម៌សម្តែងអំពីទីពឹងដ៏ប្រសើរ) ៩៨
ទលិទ្ទសុត្តគាថា (ធម៌សម្តែងអំពីការមិនក្រ) ៩៩
គារវសុត្តគាថា (ធម៌សម្តែងអំពីការគោរពព្រះសទ្ធម្ម) ១០០
បញ្ញាគោបមសុត្តគាថា (ធម៌ឧបមានឹងកូនកាត) ១០១
សំវេជនីយគាថា (ន គាមធម្មោ ជាដើម) ១០៣
សេចក្ដីដាស់តឿនរបស់ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ១០៧
មន្ដគាថាសេកទឹកមន្ដ ១១១

បទសរភញ្ញ

សូមថ្វាយបង្គំ-ព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុត-ក្នុងលោកា
ជាគ្រូនៃមនុស្ស-និងទេវតា ទ្រង់ត្រាស់ទេសនា-ប្រដៅសត្ត
ចង្អុលឲ្យដើរ-ផ្លូវកណ្តាល មាគ្គ៑ត្រកាល-អាចកម្ចាត់
ទុក្ខកាយចង្រៃ-ឲ្យខ្ចាយបាត់ អាចកាត់សង្សា-រៈទុក្ខបាន ។
សាសនាព្រះអង្គ-នៅសព្វថ្ងៃ សត្វមានទិស្សរ៉ាយ-ពីបូរាណ
ប្រឹងរៀនប្រឹងស្តាប់-ចេះចាំបាន កាន់តាមលំអាន-បានក្តីសុខ
ឥតមានសុខណា-ស្មើក្តីស្ងប់ បញ្ចប់ត្រឹមសុខ-ឃ្លាតចាកទុក្ខ
តាំងពីលោកនេះ-តទៅមុខ ក្តីសុខនឹងមាន-ព្រោះធម៑ស្ងប់ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ-ឆ្ពោះព្រះធម៑ ព្រះសង្ឆបវរ-ទាំងគ្រប់សព្ព
រួមជាត្រៃរត្ន-គួរគោរព ជាម្ចប់ត្រជាក់-នៃលោកា
ព្រះរូបព្រះធាតុ-នៃព្រះពុទ្ធ វិសុទ្ធតាងអង្គ-ព្រះសាស្តា
សូមគុណត្រៃរត្ន-ជួយខ្ញុំមក ឲ្យបានសុខា-តរៀងទៅ ។

បូជាព្រះរតនត្រ័យ

សីសំ មេ បទុមំ ភត្វា ទីបញ្ច នយនទ្វយំ

វចសា ធូបការេន មនសា ច សុគន្ធិកំ ១

ខ្ញុំសូមនិនសិរសា ទុកជាផ្ការីកឧត្តម
និងភ្នែកទាំងពីរផ្សំ ទុកជាគ្រឿងប្រទីបភ្លើ ។
ព្រមទាំងសុវាចា ខ្ញុំធ្វើជាធូបប្រពៃ
ចិត្តនឹកព្រះរតនត្រ័យ ទុកជាក្លិនក្រអូបហោង ។

រតនត្តយបូជា

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឆ្ញ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ប្រែថា ខ្ញុំព្រះគុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះ {ពុទ្ធ / ធម៌ / សង្ឆ} ជាម្ចាស់ដោយគ្រឿងសក្ការៈ ទាំងឡាយមានទៀន និងធូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយមានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះគុណាផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

នមស្ការ បទបញ្ជាវត្ត

នមោ ៨ បទ

នមោ អរហតោ សម្ម- **សម្ពុទ្ធស្ស មហេសិនោ**
សូមថ្វាយបង្គំព្រោះព្រះអរហន្ត *សម្ពុទ្ធកគន្ធកាលស្វែកវកធម៌*
គឺពោធិញ្ញាណប្រសើរបវរ *បានត្រាស់ដឹងធម៌ដោយអរិយមគ្គ ។*
នមោ ឧត្តមធម្មស្ស **ស្វាក្ខាតស្សេវ តេនិធ**
សូមថ្វាយបង្គំព្រះធម៌ឧត្តម *ដែលព្រះបរមសម្ពុទ្ធសម្តែង*
ដោយប្រពៃពិតប្រាកដជាក់ស្តែង *ព្រះធម៌នោះឯងទុកក្នុងសាសនា ។*
នមោ មហាសង្ឆស្សាបិ **វិសុទ្ធសីលទិដ្ឋិនោ**
សូមថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឆប្រសើរ *ដែលលោកបានធ្វើទិដ្ឋិនិងសីល*
ឲ្យបានបរិសុទ្ធផុតចាកមន្ទិល *គឺទិដ្ឋិសីលលោកស្អាតអស់ហើយ ។*
នមោ ឱមាតាឯ្ឋស្ស **រតនត្តយស្ស សាធុកំ**
សូមថ្វាយបង្គំប្រជុំត្រៃត្ន *ប្រារព្ធដោយបទមានបីប្រការ*
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឆឈ្នះមារ *ប្រសើរអស្ចារ្យប្ញ៏ងប្ញ៏ងពុំបាន ។*
នមោ ឱមកាតីតស្ស **តស្ស ឥត្ថុត្តយស្សបិ**
សូមថ្វាយបង្គំកុំវត្ថុបី *ពិសេសពិសីប្រសើរប្ញ៏ងប្ញ៏ងបានៗ*
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឆសព្ទហាន *ថយឬកល្យាណដោយគុណគួរគាប់ ។*
នមោការប្ឬតាវេន **ទ្វិតច្ចន្ត ឧបន្ធ្ធ**
សូមថ្វាយបង្គំត្រៃត្នៈ*សោកា* *ឧបទ្រពនានាចូរវិនាសបាត់*
ដោយអានុភាពបុណ្យជួយកម្ចាត់ *ធ្វើក្តីវិបត្តិឲ្យស្ងាត់សូន្យទៅ ។*
នមោការានុតាវេន **សុវត្ថិ ហោតុ សព្ធ្ធ**
សូមថ្វាយបង្គំត្រៃត្នៈ*ទាំងបី* *សូមសុខសួស្ដីកើតសព្ទវេលា*
ដោយអានុភាពធ្វើការវន្ទ *គោរពបូជាព្ធ*ោ*ះ*ព្រ*ះ*ត្រ*ៃ*ត្ន ។*
នមោការស្ស តេជេន **ទ្ធ*ិ*ធ*ិ*ម*ិ*ហ*ោ*ម*ិ* **ត*េ*ជ*ា** ។**
សូមថ្វាយបង្គំត្រៃត្នៈ*សោកា* *តេជៈ*ចេ*ស្ដ*ាសូ*ម*ម*ានជ*ល*ខ*ុ*ំ*
កុ*ន*ង*ពិ*ធ*ីធ*្ម*ើ*ក*ិ*ច*្ច*ថ*្ម*ាយ*ប*ង*្ក*ំ* *តេ*ជ*ៈ*ប*ុ*ណ*្ម*ធ*ំ*ស*ូ*ម*ក*ើ*ត*ម*ាន*ឡ*ើ*ង ។*

នមោ ៣ បទ

នមោ តស្សារ*ហ*ន្ត*ស*្ស **ត*ត*ាវ*ន*្ត*ស*្ស** **ត*ា*ទ*ិ*ន*ោ***
ស*ម*្ម*ា **ស*ា*ម*ំ*ព** **ព*ុ*ទ*្ធ*ស*្ស** **ធ*ម*្ម*ោ** **ទ*ិ*ត*ជ*ា*ទ*ិ*ន*ោ**។**
*សូ*ម*ថ*្ម*ាយ*ប*ង*្ក*ំ*ព*្ធ*ោ*ះ*ព*្រ*ះ*អ*រ*ហ*ន*្ត* *ទ*្ធ*ង*់*ព*្រ*ះ*ន*ា*ម*ត*គ*ន*្ធ*ប*្រ*ស*ើ*រ*ប*វ*រ*

ព្រះអង្គមិនមានព្រះទ័យញាប់ញ័រ ដោយលោកធម៌ទាំង ៨ ឡើយ
ទ្រង់ត្រាស់ដឹងធម៌ដោយប្រពៃហើយ ចែកធម៌នោះឲ្យដល់សត្វទាំងពួង ។

នមោ តស្សេវ ធម្មស្ស និយ្យានិកស្ស ឥដ្ឋតោ
បតេន នវវិធស្ស ស្វាក្ខាតស្សេវ សច្ចតោ ។

សូមថ្វាយបង្គំនូវគុណព្រះធម៌ ស្រង់សត្វនិការចេញចាកសង្សារ
ជាធម៌មានភេទ ៩ ប្រការ ដែលសាស្តាចារ្យពោលទុកទូន្មាន
មានព្រះសោតានោះជាប្រធាន មានព្រះនិញ្ជនជាបរិយោសាន ។

នមោ អរិយសង្ឆស្ស សញ្ជិតូតស្ស សត្ថុនោ
កិលេសានុសយេ សព្ពេ បហានប្បដិបត្តិយា ។

សូមថ្វាយបង្គំនូវគុណព្រះសង្ឆ ប្រសើរគ្រប់អង្គ ជាសិស្សសាស្តា
ជាសង្ឆប្រតិបត្តិលះកាត់តណ្ហា ព្រះទ័យជ្រះថ្លា គ្មានសៅហ្មងឡើយ
អនុសយកិលេសលោកលះអស់ហើយ និងធ្វងជល់ត្រើយ គឺព្រះនិញ្ជន ។

នមោ ៣ បទ រួមជា ១ បទ

នមេ ពុទ្ធំ តិលោកគ្គំ ញ្ញេយ្យសាគរបារគុំ
ភវាភវករំ ធម្មំ គណញ្ច គុណសាគរំ ។

សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរខ្ពស់ផុតសត្វក្នុងលោក
ព្រះអង្គមានញាណជ្រាលជ្រៅប្រាជ្ញព្រោក ហើយព្រះទ្រង់ជោគជល់ត្រើយសាគរ ។
សូមថ្វាយបង្គំព្រះធម៌ប្រវរ ញ្ជាំងសត្វនិការឲ្យធ្លងចាកកព
សូមថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឆជាម្ចាស់ គុណគួរគោរពដូចសាគរធំ
តេជានុភាពផលថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យយើងខ្ញុំបានសុខសព្វកាល ។

នមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាមហានាគ

សេដ្ឋោ តថាគតោ លោកេ ពុទ្ធនាគោតិ ឥស្សុតោ
នាគេន ទេសិតោ ធម្មោ និយ្យានិកោតិ សញ្ញតោ
តស្សាបិ សាវកោ សង្ឆោ សន្តិន្ទ្រិយោ អនាសវោ
នាការ ចាបកំ អត្ថុ តស្ម នាគោតិ ឥច្ឆរេ ។

ព្រះតថាគតវិសុទ្ធក្នុងលោក ព្រះអង្គមានជោគលើសលោកទាំង ៣
ព្រះនាមពុទ្ធនាគជាពាក្យបាលី អស់ជនប្រុសស្រីគប្បីដឹងច្បាស់ ។
ថាជាព្រះនាមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ប្រសើរពេកណាស់លើសមនុស្សទេពតា
ព្រះធម៌ដែលព្រះពុទ្ធនាគទេសនា ប្រោសអស់ទេវតាមនុស្សទាំងឡាយ

ជាធម៌ស្រង់សត្វឲ្យផុតអបាយ   អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយលោកបានជ្រាបច្បាស់
ព្រះអរិយសង្ឃសាវ័កច្រើនណាស់   ជាសង្ឃនៃព្រះពុទ្ធនាគជាធំ ។
សង្រួមឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំ   កិលេសតូចធំក្សិណក្ស័យអស់ហើយ
លោកឈប់ស្រឡះគ្មានប៉ះពាល់ឡើយ   ព្រះសង្ឃនេះហើយដែលទ្រង់ប្រទាន ។
នាមថានាគោទុកជាប្រធាន   ព្រោះលោកពុំមានធម៌ដ៏លាមក
លោកឈប់ស្រឡះលែងធ្វើអាក្រក់   ព្រះលោកនាយកព្រះពុទ្ធនាគនោះ ។
ទ្រង់ប្រោសប្រទាននាគោជាឈ្មោះ   ជាពាក្យពីរោះចំពោះពុទ្ធដីកា
ដោយមានគម្ពីរព្រះមុនីទេសនា   ប្រារព្ធនិងកាឡុទាយីនោះ ។

វន្ទេហំ ពុទ្ធនាគញ្ច   ធម្មំ នាគេន ទេសិតំ
នាគស្សារិយសង្ឃញ្ច   មហានាគន្តិ វិស្សុតំ
ពុទ្ធនាគាទិតេជេន   ឧប្បន្នា ចេ ឧបទ្ទវា
រោគា ចេវន្តរាយា ច   វិនស្សន្តុ អសេសតា ។

យើងខ្ញុំព្រះអង្គសូមថ្វាយបង្គំ   ចំពោះព្រះបរមពុទ្ធនាគផង
ចំពោះព្រះធម៌ប្រសើរកន្លង   ដែលព្រះច្បាស់ច្បងពុទ្ធនាគសម្ដែង ។
និងព្រះអរិយសង្ឃព្រមទាំងគម្ដែង   មាននាមជាក់ស្ដែងហៅមហានាគោ
ជាទីសាវ័កមានថ្នាក់សេដ្ឋោ   ព្រះពុទ្ធនាគោប្រទានទុកមក ។
តេជះរតនត្រៃថ្លាថ្លៃពន្លក   យើងខ្ញុំសូមជ្រកក្រោមម្លប់សាខា
មានព្រះពុទ្ធនាគជាដើមថ្លៃថ្លា   ទោះរោគភយាឧបទ្រព្យអន្តរាយ
ដែលកើតមានឡើងឲ្យប៉ើងខ្ចាត់ខ្ចាយ   សូមឲ្យរលាយវិនាសបាត់ទៅ
បើពុំទាន់មានឲ្យខាននៅក្រៅ   ចៀសចេញឆ្ងាយទៅកុំនៅរៀងអាយ ។
សូមសុខសព្វកាលត្រអាលសប្បាយ   សម្បត្តិទាំងឡាយសម្បូរណ៍ឥតខ្វះ

នមស្ការចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

វន្ទេ តណ្ហង្ករំ ពុទ្ធំ   វន្ទេ មេធង្ករំ មុនឹ
សរណង្ករំ មុនឹ វន្ទេ   ទីបង្ករំ ជិនំ នមេ ។
វន្ទេ កោណ្ឌញ្ញសត្ថារំ   វន្ទេ មង្គលនាយកំ
វន្ទេ សុមនសម្ពុទ្ធំ   វន្ទេ រេវតនាយកំ ។
វន្ទេ សោភិតសម្ពុទ្ធំ   អនោមទស្សឹ មុនឹ នមេ
វន្ទេ បទុមសម្ពុទ្ធំ   វន្ទេ នារទនាយកំ ។
បទុមុត្តរំ មុនឹ វន្ទេ   វន្ទេ សុមេធនាយកំ
វន្ទេ សុជាតសម្ពុទ្ធំ   បិយទស្សឹ មុនឹ នមេ។

អត្ថទស្សី មុនី វន្ទេ ធម្មទស្សី ជិនំ នមេ
វន្ទេ សិទ្ធត្ថសត្ថារំ វន្ទេ តិស្សមហាមុនី។
វន្ទេ បុស្សមហាវីរំ វន្ទេ វិបស្សិនាយកំ
សិខី មហាមុនី វន្ទេ វន្ទេ វេស្សភូនាយកំ ។
កកុសន្ធំ មុនី វន្ទេ វន្ទេ កោណាគមនំ ជិនំ
កស្សបំ សុគតំ វន្ទេ វន្ទេ គោតមនាយកំ ។
អដ្ឋវីសិតិមេ ពុទ្ធា និញ្ចនាមតនាយកា
នមេ តេ សិរសា និច្ចំ តេ មំ រក្ខន្តុ សព្វទា ។

ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមសម្ពុទ្ធ មានទ្រាមប្រាកដព្រះតណ្ហង្ករ
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមបវរ ព្រះមេធង្ករជាសម្ពុទ្ធា ។
សូមក្រាបបង្គំប្រណម្យវន្ទា នូវព្រះកគ្យាព្រះសរណង្ករ
សូមថ្វាយបង្គំព្រះទីបង្ករ មានញ្ញាណបវរបារមីពោរពេញ ។
សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះកោណ្ឌញ្ញ ព្រះអង្គបំពេញធម៌ជាកុសល
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះទសពល ព្រះនាមមង្គលជាសម្ពុទ្ធ: ។
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យគារវ: ព្រះនាមសុមន:សម្ចាសម្ពុទ្ធ
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមសុគត ព្រះនាមប្រាកដព្រះរេវត: ។
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមពុទ្ធ: មានញ្ញាណសោភ: ព្រះនាមសោភិត
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យប្រណីត ឆ្ពោះព្រះវិជិតអនោមទស្សី ។
ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយវិនកាយសិរសីចំពោះព្រះមុនីព្រះនាមបទុម
ខ្ញុំសូមវិនកាយថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបរមព្រះនាមនារទ: ។
សូមថ្វាយបង្គំព្រះបរមបទុមុត្តរ: មានញ្ញាណសោភ:រ:ពទ
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះកគ្យា ទ្រង់ព្រះនាមាសុមេធសម្ពុទ្ធ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យក្រាបលុត ឆ្ពោះព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមសុជាត
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យអភិវាទ ឆ្ពោះព្រះមុនីនាថបិយទស្សី ។
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះជិនស្រី អត្ថទស្សីបារមីខ្ពង់ខ្ពស់
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះទ្រង់យស ព្រះនាមចំពោះធម្មទស្សី ។
ខ្ញុំសូមបង្ហោនលំទោនសិរសី បង្គំជិនស្រីព្រះនាមសិទ្ធត្ថ
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះមុនីរតន៍ ព្រះនាមប្រាកដតិស្សសាស្តា ។
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះសម្ចា- សម្ពុទ្ធនាមថាបុស្សមុនី

ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យអញ្ជលី ឆ្ពោះព្រះមុនីព្រះនាមវិបស្សី ។
សូមថ្វាយបង្គំបរមជិនស្រី ព្រះនាមសិខីសពេជ្ជពុទ្ធា
ខ្ញុំសូមនិនកាយក្រាបថ្វាយវន្ទា ឆ្ពោះព្រះកគវាព្រះនាមវេស្សភូ ។
សូមបង្គំលើកហត្ថទាំងគូ ឆ្ពោះព្រះជាគ្រូនាមកកុសន្ធ:
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យគារវ: ឆ្ពោះព្រះពុទ្ធ:កោណាគមនោ ។
ខ្ញុំសូមនិនកាយវាចាទន់ទោរ បង្គំពុទ្ធោព្រះនាមកស្សប:
ខ្ញុំសូមលន់ទោរបង្ហើនសិរ: ជាទីគារវ:ព្រះនាមគោតម ។
គម្រប់ម្ភៃប្រាំបីព្រះបរម- សម្ពុទ្ធជាធំកំពូលលោកា
ទូទាំងត្រៃភពជាម្ចប់សាខា មនុស្សសត្វទេវតាមារព្រហ្មទាំងឡាយ ។
ដែលបានចូលជ្រកក្រោមម្ចប់ព្រះឆាយ បានសុខសប្បាយគ្រប់រូបរាល់គ្នា
បានទៅសោយសុខក្នុងឋានសួគ៌ា ឬឋានព្រហ្មនិងព្រះនិញ្ជាន ។
ដោយបុណ្យបារមីនៃព្រះទ្រង់ញាណ ព្រះធម៌ប្រធានជាយានទាំសត្ត
ត្រេជះយើងខ្ញុំប្រណម្យថ្វាយថ្វាត់ ទ្ធវ ព្រះពុទ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ
ព្រមទាំងព្រះធម៌និងព្រះអរិយសង្ឆ សាវ៉ាកគ្រប់អង្គម្ភៃប្រាំបី
ខ្ញុំសូមអានុភាពពីព្រះជិនស្រី ម្ភៃប្រាំបីព្រះអង្គនោះឯង ។
ព្រមទាំងព្រះធម៌ព្រះអង្គសម្ដែង ទាំងព្រះគម្ដែងសង្ឆជាសាវ៉ាក
សូមសុខចម្រើនកើតឡើងតាមថ្នាក់ កុំឲ្យមានអាក់រាងរាល់ជាតា ។
សូមឲ្យខ្ញុំបានដល់ឋានទេវតា ដូចក្ដីប្រាថ្នាកុំបីយ្ជៀងឃ្ជាត
មានព្រះនិញ្ជានជាអវសានជាតិ កុំឲ្យខ្ញុំឃ្ជាតពីព្រះនិញ្ជានហោង ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

ឥមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

(សូត្រ ៣ ដង)

ប្រែថា *រីកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយ ប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យោ សន្ធិសិន្ធោ វរពោធិមូលេ
មារំ សសេនំ មហតី វិជេយ្យា
សម្ពោធិមាគច្ឆិ អនន្តញ្ញាណោ
លោកុត្តមោ តំ បណមាមិ ពុទ្ធំ ។

ប្រែថា *ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចម្រើននូវព្រះអានាបានសតិកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្ក ក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្ស ដ៏ប្រសើរ បានផ្ចាញ់នូវមារាធិរាជ ព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គ នោះដោយគោរព ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា *ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនិព្វាន កន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែល នឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកន្លែងនេះក្តី*

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ
នោះគ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ប្រែថា **ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ** *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***អរហំ*** *ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោល គឺកិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយ-បយោគ និងវចីបយោគ* **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***សម្មាសម្ពុទ្ធ*** *ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅ ព្រះអង្គឡើយ* **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ*** *ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥* **សុគតោ** *ទ្រង់ព្រះនាម ថា* ***សុគតោ*** *ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុទ្ធស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន* **លោកវិទូ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***លោកវិទូ*** *ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក* **អនុត្តរោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***អនុត្តរោ*** *ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរ ដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន* **បុរិសទម្មសារថិ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***បុរិសទម្មសារថិ*** *ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មានទូវបុរសដែលមានឧបនិស្សយគួរនឹងទូន្មានបាន* **សត្ថា ទេវមនុស្សានំ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***សត្ថា ទេវមនុស្សានំ*** *ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ* **ពុទ្ធោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***ពុទ្ធោ*** *ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច*

ហើយ ញ្ជាំងអ្នកដទៃឲ្យគ្រាស់ដ៏ផង **ភគវា** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **ភគវា** *ព្រោះព្រះអង្គ មានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវប្រកាសបេជ្ជាខ្ជួនចំពោះព្រះពុទ្ធគុណថា៖

ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ រវំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ។

ប្រែថា **ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ** *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឫកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ* **ពុទ្ធោ មេ សរណំ រវំ** *មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរឫកដ៏ប្រសើរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា* **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះពុទ្ធគុណដូច្នេះថា៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ចាឧបំសុំ រុត្តមំ

ពុទ្ធេ យោ ១លិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ១មតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា **ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ចាឧបំសុំ រុត្តមំ** *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អង់ធូលីព្រះបាទនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយអវយៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង* **ពុទ្ធេ យោ ១លិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យក្ងាំងក្ងាត់ហើយ ក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់* **ពុទ្ធោ ១មតុ តំ មមំ** *សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មរតនប្បណាម

អដ្ឋង្គិការិយបថោ ៨ឋានំ

មោក្ខប្ប្ជវេសាយ ឧជូ ច មគ្គោ

ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ

នេយ្យានិកោ តំ បនមាមិ ធម្មំ ។

ប្រែថា ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្ធង៨ដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយា ញ៉ាំងជនដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វាន ឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះ ជាធម៌ធ្វើឲ្យត្រជាក់រម្ងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខ ភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណញ៉ាំងសត្វឲ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា

បច្ចុប្ប្ជន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលនិព្វានកន្ធងទៅហើយក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដែលនឹងមាន មកក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយ ឯណាដែលជាធម៌របស់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយ នោះគ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

គួរបង្ហាញកាយវាចា ហើយតាំងចិត្តរាប្រកដល់ព្រះធម្មគុណថា៖

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហីតិ។

ប្រែថា **ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ** *ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ* **ធម្មោ** *ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ មាន ៩ ប្រការ គឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១* **សន្ទិដ្ឋិកោ** *ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិតឃើញពិត ដោយបច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺថានឹងបានដឹង ដោយស្តាប់ ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង* **អកាលិកោ** *ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ* **ឯហិបស្សិកោ** *ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថាបើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន* **ឱបនយិកោ** *ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃការនា* **បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហិ** *ជាធម៌ គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានខគ្ឃជិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួនដោយពាក្យសច្ចៈថា៖

ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ។

ប្រែថា **ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ** *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ* **ធម្មោ មេ សរណំ វរំ** *មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ជាទីពឹង ទីរឭកដ៏ប្រសើរ*

របស់ខ្ញុំ ព្រះករុណា **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្តី ជយមង្គលចូរមាន ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះធម្មគុណថា៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ

ធម្មេ យោ ១លិតោ ទោសោ ធម្មោ ១មតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា **ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ** *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ មានពីរប្រការ គឺព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយៈដ៏ឧត្តម គឺក្បាល* **ធម្មេ យោ ១លិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យក្វាំងក្វាត់ហើយក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់* **ធម្មោ ១មតុ តំ មមំ** *សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សង្ឆរតនប្បណាម

សង្ឆោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ

សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ

គុណេហិ នេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ

អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឆំ ។

ប្រែថា ព្រះអរិយសង្ឆឯណា ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយរម្ងាប់ហើយ មានមន្ទិលគឺរាគាទិក្លិសេសទាំងពួងបន្ទាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឆដល់ហើយនូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាព្រះសង្ឆមានអាសវធម៌មិនមាន គឺថា

ជាព្រះវ៉ីណាស្រេព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះអរិយសង្ឆ នោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច សង្ឆា អតីតា ច យេ ច សង្ឆា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឆា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះសង្ឆទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឆបានសម្រេចមគ្ គ និងផលកន្ទងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឆទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឆ នឹងបានសម្រេចមគ្ គ និងផលក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឆទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឆបានសម្រេចមគ្ គ និងផលក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ន នេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឆទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយគប្បីតាំងចិត្តរព្ធកជល់ព្រះសង្ឆគុណដោយបន្ទោនកាយវាចាថា៖

សុបដិបន្ធោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ

ឧជុបដិបន្ធោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ

ញាយបដិបន្ធោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ

សាមីចិបដិបន្ធោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឆោ អាហុនេយ្យោ ចាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិ-ករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស្ជាតិ ។

ប្រែว่า **សុបដិបន្នោ ภควาโต สาวกสงฺโฆ** ព្រះសង្ឆជាសាវ័ក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្ធង៨ព្រះនព្វ-លោកុត្តរធម៌

ឧជុបដិបន្នោ ภควาโต สาวกสงฺโฆ ព្រះសង្ឆជាសាវ័ក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា

ญายปฏิปนฺโน ภควาโต สาวกสงฺโฆ ព្រះសង្ឆជាសាវ័ក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ជាស្ថានកន្លែងផុតចាកទុក្ខទាំងពួង

สามีจิปฏิปนฺโน ภควาโต สาวกสงฺโฆ ព្រះសង្ឆជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា

យទิទํ ចตฺตาริ ปุริสยุคานิ ព្រះសង្ឆឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយ មាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឆដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផលជាគូ ១ សកទាគামិមគ្គ និងសកទាគামិផលជាគូ ១ អនាគামិមគ្គ និងអនាគামិផលជាគូ ១ អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផលជាគូ ១

អដฺฐ ปุริสปุคฺคลา បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺ ព្រះសង្ឆដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១ សកទាគামិមគ្គ ១ សក-ទាគামិផល១ អនាគামិមគ្គ១ អនាគামិផល១ អរហត្តមគ្គ១ អរហត្តផល១

ឯส ภควาโต สาวกสงฺโฆ ព្រះសង្ឆទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឆសាវ័ក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ

អาหุเนยฺโย លោកគួរទទួលនូវចតុប្ប្ជ្ជ័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្ហានចូលមកបូជា

ចាហុនេយ្យោ *លោកគួរទទួលនូវអាគន្ទុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែង ដើម្បីញាតិ និងមិត្ត ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្ហោនចូលមកបូជា*

ឧក្ខិណេយ្យោ *លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្ម និងផលនៃកម្ម ហើយបូជា*

អញ្ជលិការណីយោ *លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ*

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស *លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពួជគឺបុណ្យ នៃសត្វលោករកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

តទៅគប្បីប្រកាសប្តេជ្ញាខ្ជនចំពោះព្រះសង្ឆគុណថា ៖

ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឆោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

<u>ប្រែថា</u> **ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ** *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីពួកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ*

សង្ឆោ មេ សរណំ វរំ *មានតែព្រះសង្ឆជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីពួកដ៏ប្រសើរ របស់ខ្ញុំព្រះករុណា*

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ *សូមសិរីសួស្តី ជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

រួចហើយត្រូវសូមវត្ថុនិងព្រះសង្ឆគុណថា ៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឆញ្ច ទ្ធុវិធោត្តមំ

សង្ឆ យោ ១លិតោ ទោសោ សង្ឆោ ១ខមតុ តំ មមំ ។

ប្រែว่า **ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឆញ្ច ទ្ធុវិធោត្តមំ** *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឆដ៏ប្រសើរ មានពីរប្រការ គឺសម្មតិសង្ឆ និងអរិយសង្ឆ ដោយអវយៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង*

សង្ឆេ យោ ១លិតោ ទោសោ *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យក្ងាំងក្ងាត់ហើយក្នុងព្រះសង្ឆជាម្ចាស់*

សង្ឆោ ១មតុ តំ មមំ *សូមព្រះសង្ឆជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ចារមីធាំ ៣០

ឥតិបិ ទានចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គ បរិបូណ៌ហើយដោយទានបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ទានឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ ទានបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានបរមត្ថបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបរមត្ថបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មាព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបរមត្ថបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គ បរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គ បរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សចុចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសចុចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ សច្ចបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ អធិដ្ឋានចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ-អង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ មេត្តាចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ មេត្តាឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ មេត្តាបរមត្ថចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាបរមត្ថចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាឧបចារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាបារមត្តចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាបារមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ទសចារមិសម្ផន្នោ ទសឧបចារមិសម្ផន្នោ ទសបារមត្ត-ចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបារមី១០ បរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបបារមី១០ បរិបូណ៌ហើយដោយបារមត្តបារមី១០ មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សមត្តឹសចារមិសម្ផន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបារមីទាំង៣០ មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

នមស្ការព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ

វិបស្សិស្ស ច នមត្ថុ ចក្ខុមន្តស្ស សិរីមតោ

សិខិស្សបិ ច នមត្ថុ សព្វភូតានុកម្បិនោ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី ។

វេស្សភុស្ស ច នមត្ថុ ឌ្ឌាតកស្ស តបស្សិនោ

នមត្ថុ កកុសន្ធស្ស មារសេនប្បមទ្ទិនោ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គមានកិលេសលាងស្អាតហើយ ព្រះអង្គមានតបធម៌ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្ធ: ព្រះអង្គញាំញីនូវមារព្រមទាំងសេនានៃមារ ។

កោណាគមនស្ស នមត្ថុ ព្រាហ្មណស្ស វុសីមតោ

កស្សបស្ស ច នមត្ថុ វិប្ប មុត្តស្ស សព្វធិ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកោណាគមន: ព្រះអង្គមានបាបបន្សាត់ចោលហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួចហើយ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សប: ព្រះអង្គផុតចាកកិលេសទាំងពួងហើយ ។

អង្គីរសស្ស នមត្ថុ សក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ

យោ ឥមំ ធម្មំ ទេសេសិ សព្វទុក្ខាបនូទនំ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
អង្គីរស: ព្រះអង្គជាបុត្រនៃសក្យរាជ ដ៏មានសិរី
ព្រះសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់បានត្រាស់សម្តែងហើយនូវធម៌នេះ
ជាធម៌បន្ទោបង់នូវទុក្ខទាំងពួង ។

យេ ចាបិ និព្ពុតា លោកេ យថាភូតំ វិបស្សិសុំ
តេ ជនា អបិសុណាថ មហន្តា វីតសារទា។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ព្រះអង្គ
រំលត់កិលេសហើយក្នុងលោក ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌តាម
សេចក្តីពិត ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គមិនមាន
សេចក្តីញុះញង់ស៊ីកសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយព្រះគុណ
មានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ(ព្រោះកិលេស)ទៅប្រាសហើយ។

ហិតំ ទេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្ផន្នំ មហន្តំ វីតសារទំ។

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រមែងនមស្លា នូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គ
ឯណាជាគោតមគោត្រ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្ស
ទាំងឡាយ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ ដោយវិជ្ជានិងចរណៈប្រសើរ
ដោយព្រះគុណមានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ(ព្រោះកិលេស)
ទៅប្រាសហើយ ។

នមស្ការព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

នមោ មេ សព្វពុទ្ធានំ ឧប្ផន្នានំ មហេសិនំ

តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ មេធង្ករោ មហាយសោ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្ពុទ្ធ ទាំងនោះ គឺ)ព្រះតណ្ហង្ករ ព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ព្រះមេធង្ករ ព្រះអង្គមានយសធំ ។

សរណង្ករោ លោកហិតោ ទីបង្ករោ ជុតិន្ធរោ

កោណ្ឌញ្ញោ ជនចាមោក្ខោ មង្គលោ បុរិសាសភោ។

ព្រះសរណង្ករ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ព្រះទីបង្ករព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាននៃពពួកជន ព្រះមង្គលៈព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ ។

សុមនោ សុមនោ ធីរោ រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ

សោភិតោ គុណសម្ផន្នោ អនោមទស្សី ជនុត្តមោ ។

ព្រះសុមនៈ ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញមានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ ព្រះរេវតៈ ព្រះអង្គញ្ចាំងសេចក្ដីត្រេកអរឲ្យចម្រើន ព្រះសោភិតៈ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ ដោយព្រះគុណ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន ។

បទុមោ លោកបជ្ជោតោ នារទោ រតិសារថិ

បទុមុត្តរោ សត្ថសារោ សុមេធោ អប្ផដិបុគ្គលោ។

ព្រះបទុមៈ ព្រះអង្គញ្ចាំងលោកឲ្យភ្លឺស្វាង ព្រះនារទៈ ព្រះអង្គជួច ជាសារថីដ៏ប្រសើរ ព្រះបទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គជាទ្វីមសារនៃពពួកសត្ត ព្រះសុមេធៈ ព្រះអង្គកបុគ្គលប្រៀបដូចគ្មាន ។

សុជាតោ សព្វលោកគ្គោ　　បិយទស្សី នរាសភោ

អត្ថទស្សី ការុណិកោ　　ធម្មទស្សី តមោនុទោ។

ព្រះសុជាតៈ ព្រះអង្គប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួង
ព្រះបិយទស្សីព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន ព្រះអត្ថទស្សី ព្រះអង្គ
ប្រកបដោយករុណា ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោបង់នូវងងឹត ។

សិទ្ធត្ថោ អសមោ លោកេ　　តិស្សោ ច វទតំ វរោ

បុស្សោ ច វរទោ ពុទ្ធោ　　វិបស្សី ច អនូបមោ។

ព្រះសិទ្ធត្ថៈ ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាស្មើក្នុងលោក
ព្រះតិស្សៈ ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញខាងសម្តីទាំងឡាយ
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបុស្សៈ ព្រះអង្គប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ
ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ។

សិខី សព្វហិតោ សត្ថា　　វេស្សភូ សុខទាយកោ

កកុសន្ធោ សត្ថវាហោ　　កោណាគមនោ រណញ្ជហោ

កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ　　គោតមោ សក្យបុង្គវោ ។

ព្រះសិខី ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅ ធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង
ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្តីសុខ ព្រះកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គនាំសត្វ
ចេញចាកផ្លូវឆ្ងាយដាច់ស្រយាល គឺកិលេស ព្រះកោណាគមនៈ ព្រះអង្គបំបាត់បង់
នូវសត្រូវ គឺកិលេស ។ ព្រះកស្សបៈ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរី
ព្រះគោតម ព្រះអង្គប្រសើរចម្បងជាងពួកសក្យរាជ ។

ព្រះពុទ្ធគុណ ៧ អង្គ

១- វិបស្សី ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **វិបស្សី** ដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់មានបុណ្យដ៏ច្រើន មានញាណ ដ៏ច្រើន មានគុណដ៏ច្រើន មានតេជៈដ៏ច្រើន មានឫទ្ធិដ៏ច្រើន មានអានុភាព ដ៏ច្រើន ។*

២- សិខី ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **សិខី** ដ៏មានព្រះភាគ ជា*

ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មានតេជៈជ៏ ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។

៣-វេស្សភូ ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញ្ញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **វេស្សភូ** ជ៏មានព្រះភាគ ជា ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះ អង្គទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មានតេជៈ ជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

៤- កកុសន្ធោ ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញ្ញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **កកុសន្ធោ** ជ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មាន តេជៈជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

៥- កោណាគមនោ ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញ្ញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **កោណាគមនោ** ជ៏មានព្រះភាគជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មាន តេជៈជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

៦- កស្សបោ ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញ្ញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធព្រះនាម **កស្សបោ** ជ៏មានព្រះភាគ ជា ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មាន តេជៈជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

៧- អម្ហាកំ ពុទ្ធោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អនន្តបុញ្ញោ អនន្តញ្ញាណោ អនន្តគុណោ អនន្តតេជោ អនន្តឥទ្ធិ អនន្តជុតិ ។ *ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នៃយើង ជ៏មានព្រះភាគ ជា ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មាន តេជៈជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

សត្តិមេ ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តបុញ្ញា អនន្តញ្ញាណា អនន្តគុណា អនន្តតេជា អនន្តឥទ្ធិមន្តា អនន្ត-ជុតិមន្តា។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ នោះ ជ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់មានបុណ្យ ជ៏ច្រើន មានញាណជ៏ច្រើន មានគុណជ៏ច្រើន មានតេជៈជ៏ច្រើន មានឫទ្ធិជ៏ច្រើន មានអានុភាពជ៏ច្រើន ។*

មយ្ហំ ទីបា មយ្ហំ នាថា មយ្ហំ បតិដ្ឋា មយ្ហំ តាណា មយ្ហំ លេណា មយ្ហំ បដិសរណា។ *ព្រះពុទ្ធ ទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គជាទីពំង ជាទីអាស្រ័យ ជាទីជ្រកកោន ជាទីពួន ជាទីការពារ ជាទីរលឹកនៃយើងខ្ញុំ ។*

១-អនន្តបុញ្ញា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ បុញ្ញចក្កេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយជ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដ៏ែលទ្រង់មានបុណ្យជ៏ច្រើន សូមចក្ក គឺបុណ្យជ៏ច្រើន រក្សា នូវខ្ញុំ ។*

២-អនន្តញ្ញាណា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ ញ្ញាណចក្ខេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់មានញាណដ៏ច្រើន សូមចក្ខុ គឺញាណដ៏ច្រើន រក្សានូវខ្ញុំ ។*

៣- អនន្តគុណា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ គុណចក្ខេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់មានគុណដ៏ច្រើន សូមចក្ខុគឺគុណដ៏ច្រើន រក្សានូវខ្ញុំ។*

៤- អនន្តតេជា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ តេជចក្ខេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់មាន តេជៈដ៏ច្រើន សូមចក្ខុ គឺតេជៈដ៏ច្រើន រក្សានូវខ្ញុំ ។*

៥- អនន្តឥទ្ធិមន្តា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ ឥទ្ធិចក្ខេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់មាន ឫទ្ធិដ៏ច្រើន សូមចក្ខុ គឺឫទ្ធិដ៏ច្រើន រក្សានូវខ្ញុំ ។*

៦- អនន្តជុតិមន្តា ពុទ្ធា ភគវន្តោ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា អនន្តេហិ ជុតិចក្ខេហិ មំ រក្ខន្តុ ។ *ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់មាន អានុភាព ដ៏ច្រើន សូមចក្ខុ គឺអានុភាពដ៏ច្រើន រក្សានូវខ្ញុំ ។*

កតា មេ រក្ខា, កតំ មេ បរិត្តំ, បដិក្កមន្តុ ភូតានិ, សោហំ នមោ ភគវតោ, នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ *ការិយារក្សា អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ទាំងការិយាការ៉ាង អាត្មាអញ ក៏បានធ្វើហើយ ពួកសត្ត (ការ) ទាំងឡាយ ចូរចៀសចេញទៅ អាត្មាអញ (ធ្វើឥឡូវនេះ) នូវការិយានមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ (អាត្មាអញធ្វើឥឡូវនេះ) នូវការិយានមស្ការ ចំពោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ ។*

នមស្ការព្រះពុទ្ធនាមតែសជ្ឈគ្ករ

នមោ ភគវតេ តែសជ្ឈគ្ករ
ទ្ធៃទ្ធ្យ្ធ្ប្ធ្ករ៉ាជ្ញ ត្ថ្ថ្ធ្ធ
អ៌ហ៌ តេ សម្ម្ធ្ធ្ធ ត្ថ
ឱ្ម ត្ថ្ធ ត្ថ្ធ ម្ហ ត្ថ
សមុ្ធ ត្ថ ស្ហ ។

សូមឲ្យសព្វសត្វបានសម្រេចនូវជោគជ័យ! ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាតែសជ្ឈគ្ករ ដូចជាស្តេចនៃពន្ធឺតែ ពិទ្ធ្ យ ជាព្រះតថាគតដែលទ្រង់មានដំណើរល្អយ៉ាងទៅកាន់ សុន្ទ្ធ ស្ថាន គឺព្រះនិព្វាន ជាព្រះអរហន្ត ដែលទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ

សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឯង
គ្មានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គ
ឱម ព្រះអង្គជាគ្រូពេទ្យ ជាគ្រូពេទ្យ ជាកំពូលគ្រូពេទ្យ
ជាស្តេចនៃគ្រូពេទ្យ ។

ធារណបរិត្ត

១.ពុទ្ធានំ ជីវិតស្ស ន សក្កា កេនចិ អន្តរាយោ កាតុំ, តថា មេ ហោតុ, អតីតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ, អនាគតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ, បច្ចុប្បន្នំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ ។

រីជីវិតរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ មិនអាចបុគ្គលណាមួយធ្វើឲ្យអន្តរាយបានឡើយយ៉ាងណា សូមការរស់នៅរបស់ខ្ញុំ ចូរជាយ៉ាងនោះចុះ, រីព្រះញាណដែលមិនមានគ្រឿងរារាំងរបស់ព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ រមែង មានក្នុង អតីតៈ ក្នុងអនាគត និងបច្ចុប្បន្ន ។

២.ឥមេហិ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, សព្វំ កាយកម្មំ ញាណបុព្វង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ, សព្វំ វចីកម្មំ ញាណបុព្វង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ, សព្វំ មនោកម្មំ ញាណបុព្វង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ ។

រីកាយកម្មទាំងពួង របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រីវចីកម្មទាំងពួងរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រីមនោកម្ម ទាំងពួងរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ ។

៣.ឥមេហិ ឆហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, នត្ថិ ឆន្ទស្ស ហានិ, នត្ថិ ធម្មទេសនាយ ហានិ, នត្ថិ វីរិយស្ស ហានិ, នត្ថិ សមាធិស្ស ហានិ, នត្ថិ បញ្ញាយ ហានិ, នត្ថិ វិមុត្តិយា ហានិ ។

រីសេចក្តីវិនាសដោយគុណធម៌ ៦ ប្រការទាំងនេះ រមែងមិនមានដល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកដល់ព្រមហើយ ពោលគឺ សេចក្តីវិនាស

ឆន្ទ: វិនាសដោយការសម្តែងព្រះធម៌ វិនាសដោយសេចក្តីព្យាយាម វិនាសដោយសមាធិ វិនាសដោយបញ្ញា និងវិនាសដោយវិមុត្តិញាណ ។

៤.ឥមេហិ ទ្វាទសហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, នត្ថិ ទារ, នត្ថិ រារ, នត្ថិ អប្ផុដំ, នត្ថិ វាយាមិតត្តំ, នត្ថិ អព្យាវដមនោ, នត្ថិ អប្បដិសង្ខានុបេក្ខា ។

គុណធម៌ ១២ ប្រការនេះ រមែងមិនមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ ពោលគឺ ការនិយាយលេង ការនិយាយ ភ្ជាំងភ្ជាត់ ដោយមិនមានសតិ ការមិនផ្សព្វផ្សាយក្នុងញ្ញេយ្យធម៌៥ ការ ធ្វើអ្វីនីមួយៗ ដោយមិនមានការពិចារណាមុន សេចក្តីរវើរវាយដោយ កិលេស និងការធ្វើដែលមិនមានឧបេក្ខាក្នុងតេភូមិកសង្ខារ ។

៥.ឥមេហិ អដ្ឋារសហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ ឧមោ សត្តន្នំ សម្ផាសម្ផទ្ធានំ, នត្ថិ តថាគតស្ស កាយទុច្ចរិតំ, នត្ថិ តថាគតស្ស វចីទុច្ចរិតំ, នត្ថិ តថាគតស្ស មនោទុច្ចរិតំ, នត្ថិ អតីតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ ញាណំ, នត្ថិ អនាគតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ ញាណំ, នត្ថិ បច្ចុប្បន្នំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ ញាណំ, នត្ថិ សព្វំ កាយកម្មំ ញាណាបុព្វង្គមំ ញាណានានុបរិវត្តិ, នត្ថិ សព្វំ វចីកម្មំ ញាណាបុព្វង្គមំ ញាណានានុបរិវត្តិ, នត្ថិ សព្វំ មនោកម្មំ ញាណាបុព្វង្គមំ ញាណានានុបរិវត្តិ, ឥមំ ធារណំ អមិតំ អសមំ សព្វសត្តានំ តាណំ លេណំ សំសារភយភីតានំ អត្ថំ មហាតេជ ។

កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យទាំង ៧ ព្រះអង្គ ប្រកបដោយគុណ ធម៌ ១៨ ប្រការ, កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត និងមនោទុច្ចរិត រមែងមិនមានដល់ ព្រះតថាគត, ញាណដែលមានគ្រឿងរារាំងរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ រមែងមិនមានក្នុងអតីត: ក្នុងអនាគត និង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន, កាយកម្មទាំងពួង វចីកម្មទាំងពួង និងមនោកម្មទាំងពួង មិនមានញាណជាប្រធាន មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រមែងមិនមានដល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឡើយ, ធារណបរិត្តនេះ មិនមានគ្រឿងរារាំង មិនមាន អ្វីស្មើដូច ជាទីជ្រក ជាទីការពារ របស់សត្វអ្នក មានភ័យក្នុងសង្សារវដ្ត ជាពុទ្ធមន្តដ៏ប្រសើរ មានតេជានុភាពច្រើន ។

៦.ឥមំ អានន្ទ ធារណាបរិត្តំ ធារេហិ វាចេហិ បរិបុច្ឆាហិ, ឥស្ស កាយេ វិសំ ន កមេយ្យ, ឧទកេ ន លង្គេយ្យ, អគ្គិ ន ឌហេយ្យ, នានាភយវិកោ, ន ឯកាហារកោ ន ទ្វិហារកោ ន តិហារកោ ន ចតុហារកោ, ន ឧម្មត្តកំ, ន មុច្ឆកំ, មនុស្ស្ហេហិ, អមនុស្ស្ហេហិ ន ហីសកា ។

ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូរទ្រទ្រង់ចាំ សាកសួរនូវធារណបរិត្តនេះ កាយរបស់បុគ្គលអ្នកស្វាធ្យាយមន្តធារណបរិត្តនេះ មិនគប្បីស្លាប់ដោយពិសពស់ ពិសនាគ មិនគប្បីស្លាប់ក្នុងទឹក មិនមានភ្លើងឆេះ ជាបុគ្គលផុតចាក ភ័យវិបត្តិផ្សេងៗ អ្នកណាៗ គិតធ្វើអំពើអាក្រក់ក្នុងមួយថ្ងៃ ពីរថ្ងៃ បីថ្ងៃ បួនថ្ងៃ ឬ ច្រើនថ្ងៃ ក៏មិនអាចសម្រេច មិនមានជំងឺវិកលចរិត មិនឆ្ពួត រវៃ្ងង មនុស្សទាំងឡាយ អមនុស្សទាំងឡាយ មិនអាចបៀតបៀនបាន ។

៧. តំ ធារណំ បរិត្តំ យថា កតមេ, ជាលោ មហាជាលោ ជាលិត្តេ មហាជាលិត្តេ ឫក្ខេ មហាឫក្ខេ សម្ជ្ជិត្តេ មហាសម្ជ្ជិត្តេ ភូតំ ភន្ថ្លិ ឥមន្ត្ថ្លំ។

ធារណបរិត្តនេះ មានសេចក្តីស័ក្តិសិទ្ធិ គឺមានអានុភាពជួច ព្រះអាទិត្យ ៧ ដួងប្រជុំគ្នា រះឡើងក្នុងវេលាលោការិនាស មានអានុភាពជួចចម្រ័ងដែក ដែលអាចការពារភ័យពីទេវតា ឥន្ទ នាគ គ្រុឌ យក្ខ ជាដើម មានអានុភាព ប្រហារសត្រូវទាំងឡាយ មានអានុភាពជួយ ឲ្យផុតចាកកប្ជទាំង ៣ គឺ រោគន្តរកប្ជ សត្ថន្តរកប្ជ និងទុព្ភិក្ខន្តរកប្ជ មានអានុភាពឲ្យផុតចាករោគផ្សេងៗ ក្នុងវេលាបជិសន្ធិគឺ គជ្ជង់ពិការ មិនធ្លាក់ពីដើមឈើ មិនធ្លាក់ក្នុងជ្រោះ មិនធ្លាក់ក្នុងភ្នំស្ទាប់ អាចបានសម្ជ្ជត្តិនៅមិនទាន់បាន ទ្រព្យសម្ជ្ជត្តិដែលបានហើយ រមែងចម្រើនរុងរឿងឡើង អាចប្រហារកាពងងឹត ហើយមានពន្ធឺ ភ្ជឺស្វាង ។

៨. ឥមំ ខោ បនានន្ទ ធារណាបរិត្តំ សត្តំ សតេហិ សម្ម្ជាសម្ជ្ជ-ពុទ្ធ-ការ ជ ីហិ ភាសិតំ, រ ត្ត អ ត្ត ភ ន្ធ ៗ អ ភ ន្ធ ៗ ន ោ ម អ ន ោ ម ស ៗ អ ស ៗ ការ យ អ ការ យ ធ ារ ណ ោ អ ធ ារ ណ ោ ឥ ណ្ឌ ិ ម ិ ណ្ឌ ិ ត ិ ណ្ឌ ិ ម ិ ណ្ឌ ិ យ ោ ឫ ក្ខ ។ ម ហ ា យ ោ ឫ ក្ខ ។ ភ ូ ត ំ ភ ន្ថ ្ល ិ ឥ ម ន្ត ្ថ ្ល ំ ។

ម្នាលអានន្ទ ធារណបរិត្ត ដែលព្រះសម្ម្ជាសម្ជ្ជ ទ្ធ ទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់ ទ ុ ក គ ប ្ជ ី ស ម ា គ ម ម ន ុ ស ្ស ល ្អ ម ិ ន ค ป ្ជ ី ส ม า ค ม ม ห ั ส ส ว ก ร ว ก ค ป ่ ี น ำ ม ห ก ร ว ก ิ ว ส ว ก ิ ว ส ด ว ล ด ว ล

ជាធម៌ គប្បីនាំមកនូវទឹកចិត្តល្អ មិនគប្បី នាំមកនូវទឹកចិត្តអាក្រក់ គប្បីធ្វើកាយឲ្យជាកាយល្អ គប្បីនាំមកនូវ វត្ថុដែលជាកុសល មិនគប្បីនាំមកនូវវត្ថុដែលជាអកុសល គប្បីស្តាប់ តែវត្ថុដ៏ល្អ គប្បីឃើញតែនិមិត្តដ៏ល្អ មិនគប្បីឃើញនិមិត្តដ៏អាក្រក់ ដើមឈើដែលងាប់អាចធ្វើឲ្យមានសភាពដូចដើម ដើមឈើដែលនៅរស់ ក៏ធ្វើឲ្យដុះចម្រើនឡើង អាចប្រហារងងឹត ហើយបាននូវពន្លឺ ។

៩.ឥមំ ខោ បនានន្ទ ធារណបរិត្តំ ឯវំ ន វុត្តិយា សម្មាសម្ពុទ្ធកោដីហិ ភាសិតំ, ឱដ្ឋិលា ឧណ្ហិលា មទ្ទិលា ពេតិលា ខរលា ខុត្តិលា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ មេ ហោតុ សព្វទា ។

ម្នាលអានន្ទ ធារណបរិត្តនេះ អាចដឹងសេចក្តីគិតអាក្រក់របស់អ្នកដទៃ អាវុធផ្សេងៗ ដែលជាគ្រឿងប្រហារដូច កាំបិត លំពែង កាំភ្លើង ភ្លើង ជាដើម មិនអាចធ្វើអន្តរាយបានឡើយ អាចធ្វើមន្តគាថាឲ្យមានសេចក្តី ស័ក្តិសិទ្ធិឡើង អាចប្រហាររោគផ្សេងៗបាន និងរោគអាក្រក់កាចសាហាវ ផ្សេងៗ មិនអាចធ្វើអន្តរាយបានឡើយ អាចរួចផុតចាកគ្រឿងចំណង ដោយអំណាចនៃសច្ចវាចានេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់ខ្ញុំគ្រប់កាលទៅហោង ។

គាថាជិនបញ្ជរ

ជយាសនាគតា ពុទ្ធា ជេត្វា មារំ សវាហិនំ
ចតុសច្ចាមតរសំ បិវឹសុ យេ នរាសភា។

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ជានរាសភៈទ្រង់ជាអ្នក
ដល់ព្រមនូវជ័យជម្នះហើយទ្រង់ឈ្នះនូវមារព្រមទាំង
សេនារបស់មារ ហើយព្រះអង្គទ្រង់សោយនូវទឹក
អម្រឹតគឺអរិយសច្ចៈបួន ។

តណ្ហង្ករាទយោ ពុទ្ធា អដ្ឋវីសតិ នាយកា
សព្វេ បតិដ្ឋិតា មយ្ហំ មត្ថកេ តេ មុនិស្សរា។

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយអង្គនោះ ជានាយកជាកំពូលនៃអ្នក
ប្រាជ្ញមានម្ភៃប្រាំបីព្រះអង្គមានព្រះពុទ្ធព្រះនាមតណ្ហង្ករ
ជាដើម សូមព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទាំងពួងអង្គនោះ មក
ប្រតិស្ឋានលើត្បូងគឺក្បាលរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

សិរេ បតិដ្ឋិតោ ពុទ្ធោ ធម្មោ ច មម ទ្វិលោចនេ
សង្ឃោ បតិដ្ឋិតោ មយ្ហំ ឧរេ សព្វគុណាករោ ។

សូមព្រះពុទ្ធមកប្រតិស្ឋានលើសិរសា សូមព្រះធម៌មកប្រតិស្ឋានត្រង់
កែវភ្នែកទាំងពីរ សូមព្រះសង្ឃមកប្រតិស្ឋានលើទ្រូងរបស់ខ្ញុំ ។

ហទយេ អនុរុទ្ធោ ច សារិបុត្តោ ច ទក្ខិណេ
កោណ្ឌញ្ញោ បិដ្ឋិភាគស្មឹ មោគ្គល្លានោ ច វាមកេ ។

សូមព្រះអនុរុទ្ធមកប្រតិស្ឋានត្រង់ហឫទ័យរបស់ខ្ញុំ ព្រះសារីបុត្រសូម
ប្រតិស្ឋានលើស្មាស្តាំ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ សូមប្រតិស្ឋានខាងខ្នង
ព្រះមោគ្គល្លានសូមប្រតិស្ឋានលើស្មាខាងឆ្វេងរបស់ខ្ញុំ ។

ទក្ខិណេ សវនេ មយ្ហំ អាសុំ អានន្ទរាហុលា
កស្សបោ ច មហានាមោ ឧភោសុំ វាមសោតកេ ។

ព្រះអានន្ទនិងព្រះរាហុលសូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់ត្រចៀកស្តាំ ព្រះកស្សបៈ
និងព្រះមហានាមសូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់ត្រចៀកឆ្វេង ។

កេសន្តេ បិដ្ឋិភាគស្មឹ សុរិយោវ បភង្ករោ
និសិន្នោ សិរិសម្បន្នោ សោភិតោ មុនិបុង្គវោ ។

ព្រះសោភិតៈអ្នករុងរឿងដូចព្រះអាទិត្យ ដល់ព្រមដោយសិរី ជាមុនីដ៏ប្រសើរ
សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់ចុងសក់ ។

កុមារកស្សបោ ថេរោ　　មហោសិ ចិត្រវាចកោ

សោ មយ្ហំ វន្ទនេ និច្ចំ　　បតិដ្ឋាសិ គុណាករោ។

ព្រះកុមារកស្សបត្ថេរជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ជាអ្នកមានវាចាពីរោះ
ជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្ដីល្អ សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់មាត់ខ្ញុំជានិច្ច ។

បុណ្ណោ អង្គុលិមាលោ ច　　ឧបាលិ ឆន្ទសីវលិ

ថេរា បញ្ច ឥមេ ជាតា　　ឆលាវេ តិលកា វិយ។

ព្រះថេរៈទាំងប្រាំព្រះអង្គគឺ ព្រះបុណ្ណៈ ព្រះអង្គុលិមាល ព្រះឧបាលិ ព្រះឆន្ទ
និងព្រះសីវលី សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់លលាដ៍របស់ខ្ញុំ ។

សេសាសីតិ មហាថេរា　　វិជិតា ជិនសាវកា

ជលន្តា សីលតេជេន　　អង្គមង្គេសុ សណ្ឋិតា។

ព្រះថេរៈទាំងឡាយប៉ែតសិបព្រះអង្គដ៏សេស ជាអ្នកឈ្នះកិលេស
ជាសាវ័ករបស់ព្រះជិនស្រី រុងរឿងដោយតេជៈនៃសីល
សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់អវយវៈតូចនិងអវយវៈធំរបស់ខ្ញុំ ។

រតនំ បុរតោ អាសិ　　ឧក្កិណោ មេត្តសុត្តកំ

ធជគ្គំ បច្ឆតោ អាសិ　　វាមេ អង្គុលិមាលកំ។

សូមអាងធនារតនបរិត្តមកការក្សាពីខាងមុខ មេត្តបរិត្តមកការក្សាពីខាងស្តាំ
ធជគ្គបរិត្តមកការក្សាពីខាងក្រោយ អង្គុលិមាលបរិត្តមកការក្សាពីខាងឆ្វេង ។

ខន្ធមោរបរិត្តញ្ច　　អាដានាដិយសុត្តកំ

អាការសេ ឋិតំ អាសិ　　សេសា ចាការសណ្ឋិតា។

សូមអាងធនាខន្ធបរិត្ត មោរបរិត្ត និង អាដានាដិយបរិត្តជាគ្រឿងក្រោះចាំង
កណ្ដាលអាកាស ព្រះបរិត្តដទៃជារនាំងចាំងដោយជុំវិញ ។

ជិនានំ ពលសំយុត្តេ ធម្មចាការលង្ហតេ
វសតោ មេ សកិច្ចេន សទា សម្ពុទ្ធបញ្ជរេ ។
រាតបិត្តាទិសញ្ជាតា ពាហិរជ្ឈត្តុបទ្ទវា
អសេសា វិនយំ យន្តុ អនន្តជិនតេជសា។

កាលខ្ញុំធ្វើនូវកិច្ចរបស់ខ្លួនជាក្រោះកែវរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជាពុទ្ធានុភាព ដែលទ្រោមព័ទ្ធដោយវរនាំងនៃព្រះធម៌ជានិច្ចកាលហើយ សូមអន្តរាយទាំងឡាយ ទាំងខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ ដែលកើតអំពីខ្យល់និងប្រមាត់ជាដើម សូមដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់ទៅ ដោយតេជៈនៃព្រះជិនស្រីមិនមានទីបំផុត ។

ជិនបញ្ជរមជ្ឈដ្ឋំ វិហារន្តំ មហីតលេ
សទា ចាលេន្តុ មំ សព្ពេ តេ មហាបុរិសាសភា។

សូមព្រះមហាបុរសព្រះអង្គជាអ្នកអង្គអាចគ្រប់ព្រះអង្គ សូមអភិបាលរក្សានូវខ្ញុំដែលជាអ្នកស្ថិតនៅក្នុងជិនបញ្ជរ ជំណើរជីវិតនៅលើផែនដីគ្រប់កាលទៅហោង ។

ឥច្ចេវច្ចន្តកតោ សុរក្ខោ
ជិនានុភាវេន ជិតូបទ្ទវោ
ធម្មានុភាវេន ជិតារិសង្ឆោ
សង្ឆានុភាវេន ជិតន្តរាយោ
សទ្ធម្មានុភាវចាលិតោ ចរামិ ជិនបញ្ជរេ។

ខ្ញុំបានទទួលនូវការការពារយ៉ាងល្អ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ សូមឲ្យខ្ញុំឈ្នះនូវឧបទ្រពដោយអានុភាពនៃព្រះជិនស្រី ឈ្នះសឹកសត្រូវដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ ឈ្នះអន្តរាយទាំងឡាយដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឆ, អានុភាពនៃព្រះសទ្ធម្ម សូមគ្រប់គ្រងរក្សាខ្ញុំក្នុងជិនបញ្ជរនេះ ។

មន្តកំពែងព្រះរតនត្រ័យ

មន្តនេះបានដកស្រង់គាថាធម៌សម្ពុទ្ធ មកបញ្ចូលគ្នាបង្កើតជាមន្តកំពែងព្រះរតនត្រ័យ ។ ខ្ញុំសូមជូនមន្តនេះមួយដល់ពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធាចំពោះព្រះរតនត្រ័យ ដើម្បីសូធ្យស្វាធ្យាយនាំមកនូវសិរីសួស្តី បញ្ជៀសកយន្តរាយ ឧបទ្រពផ្សេងៗ ដូចមានកំពែង ៧ ជាន់ការពារខ្លួនយើងជានិច្ច ។ មន្តនេះជាមន្តបុព្វបុរសដែលរក្សាបន្តគ្នាមក ។

សម្ពុទ្ធេ អជ្ជវីសញ្ច ពុទ្ធោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ទ្ធាឧសញ្ច សហស្សកេ ឆម្ហោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ បញ្ចសតសហស្សានិ សង្ឆោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ឆមាមិ សិរសា អហំ ។ សព្ពេ ពុទ្ធា ជនាចិត្តំ, តេសំ ឆម្ម្ញ សជ្ជ្ញ សព្ពេ ឆម្ហា ជនាចិត្តំ, អាឧរេន ឆមាមិហំ សព្ពេ សជ្ជ្ញ ជនាចិត្តំ ។ ឆមក្ការាកុការេន មអ្ហ, ហាត្ថ្ម សព្ពេ ឧបទ្ទ្ធ ឧអ្ហ, អនេកា អន្តរាយាបិ ឆមោ ពុទ្ធ្ធាយ, រិនស្ស្ត្ត អសេសតោ យ្ធ្ធាពុមោន ។

សម្ពុទ្ធេ បញ្ចបញ្ញ្ញាសញ្ច ពុទ្ធោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ចតុវីសតិ-សហស្សកេ ឆម្ហោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ឆសសតសហស្សានិ សង្ឆោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ឆមាមិ សិរសា អហំ សព្ពេ ពុទ្ធា ជនាចិត្តំ ។ តេសំ ឆម្ម្ញ សជ្ជ្ញ សព្ពេ ឆម្ហា ជនាចិត្តំ ។ អាឧរេន ឆមាមិហំ សព្ពេ សជ្ជ្ញ ជនាចិត្តំ ។ ឆមក្ការាកុការេន មអ្ហ, ហាត្ថ្ម សព្ពេ ឧបទ្ទ្ធ ឧអ្ហ, អនេកា អន្តរាយាបិ ឆមោ ពុទ្ធ្ធាយ, រិនស្ស្ត្ត អសេសតោ យ្ធ្ធាពុមោន ។

សម្ពុទ្ធេ ឆវុត្ត្ត្ត្ត្ត ពុទ្ធោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ អជ្ជចត្តាឍ្ឍ-សហស្សកេ ឆម្ហោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ រិសតិសតសហស្សានិ សង្ឆោ មេ អម្ហាកំ ចាការ ។ ឆមាមិ សិរសា អហំ សព្ពេ ពុទ្ធា ជនាចិត្តំ ។ តេសំ ឆម្ម្ញ សជ្ជ្ញ សព្ពេ ឆម្ហា ជានាចិត្តំ ។ អាឧរេន ឆមាមិហំ សព្ពេ សជ្ជ្ញ ជនាចិត្តំ ។ ឆមក្ការាកុការេន មអ្ហ, ហាត្ថ្ម សព្ពេ ឧបទ្ទ្ធ ឧអ្ហ, អនេកា អន្តរាយាបិ ឆមោពុទ្ធ្ធាយ, រិនស្ស្ត្ត អសេសតោ យ្ធ្ធាពុមោន ។

គាថាមហាទិព្វមន្ត

នមោ ពុទ្ធស្ស នមោ ធម្មស្ស នមោ សង្ឃស្ស វិត្តិ វិត្តិ វិត្តិ មិត្តិ មិត្តិ មិត្តិ ចិត្តិ ចិត្តិ វត្តិ វត្តិ មយស្ស សុវត្ថិ ហោតុ ហុលូ ហុលូ ហុលូ ស្វាហាយ ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដោយមន្តគាថានេះ សូមសិរីសួស្តី កើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ឥន្ទសារំ មហាឥន្ទសារំ ព្រហ្មសារំ មហាព្រហ្មសារំ ចក្កវត្តិសារំ មហាចក្កវត្តិសារំ ទេវាសារំ មហាទេវាសារំ ឥសីសារំ មហាឥសីសារំ មុនីសារំ មហាមុនីសារំ សប្បុរិសសារំ មហាសប្បុរិសសារំ ពុទ្ធសារំ បច្ចេកពុទ្ធសារំ អរហត្តសារំ សព្វសិទ្ធិវិជ្ជាធារណីសារំ អរិយានំសារំ ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

ដោយគាថាមហាទិព្វមន្ត និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូមសិរីសួស្តី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សារំ គុណំ វជពលំ តេជំ វិរិយំ សិទ្ធិកម្មំ ធម្មំ សច្ចំ និព្វានំ មោក្ខំ គុយ្ហកំ ឆានំ សីលំ បញ្ញានិក្ខំ បុញ្ញំ ភាគ្យំ យសំ តប្បំ សុខំ សិរិរូបំ ចតុវីសតិទេសនំ ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ហុលូ ហុលូ ហុលូ ស្វាហាយ ។

ដោយមន្តគាថាទាំងនេះ និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូមសិរីសួស្តី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

មន្តការពារទាំង ៨ ទិស

សិរស្មឹ មេ ពុទ្ធសេដ្ឋោ សារិបុត្តោ ច ទក្ខិណេ
វាមអំសេ មោគ្គល្លានោ បុរតោ បិដកត្តយំ។
បច្ឆិមេ មម អានន្ទោ ចតុទិសា វីណាសវា
សមន្តា លោកចាលា ច ឥន្ទា ទេវា សព្រហ្មកា។
ឯតេសំ អានុភាវេន សព្វេ ភយាឧបទ្ទវា
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ។

ប្រែពីបាលីជាកាព្យបុរាណ

ព្រះពុទ្ធស្ថិតលើសិរសា ព្រះសារីបុត្រណាស្ថិតខាងស្តាំ
ព្រះមោគ្គល្លានឈរប្រចាំ ស្ថិតនៅយ៉ាងមាំឯខាងឆ្វេង។

ព្រះត្រៃបិដកស្ថិតខាងមុខ ជាប្រធានសុខយ៉ាងធំធេង
ព្រះអានន្ទមានឫទ្ធិស្ទេង កាន់តំណែងនៅខាងក្រោយ។
ព្រះខីណាស្រពទិសទាំងបួន នៅជុំវិញខ្ជួនមួនតតង្ហោយ
ព្រះលោកបាលឥន្ទ្រព្រហ្មអើយនៅការពារជួយទិសប្រាំបី។
អានុភាពនៃអរហន្ត និងទេវន្ត្ថឫទ្ធិល្បាញល្បី
អន្តរាយទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ សូមវិនាសក្ស័យបាត់ទៅហោង។

ធាតុចេតិយនមក្ការគាថា

១. មហាគោតមោ ជិនវរោ កុសិនារម្ហិ ឯកូ
ធាតុវិត្ថារិកំ អាសិ តេសុ តេសុ បទេសកោ។

ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណាមអភិវាទ សារីរិកធាតុ ព្រះមហាគោតម
ដែលទ្រង់ទិព្វាន ក្រោមសាលព្រឹក្សធំ ជិតបុរីរម្យ ក្រុងកុសិនារ ។
ការិយាផ្សាយនូវ ព្រះធាតុនានា ផ្សេងៗពីគ្នា ក្នុងទីទាំងឡាយ
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណាមក្រាបថ្វាយ ព្រះធាតុទាំងឡាយ គ្រប់ទីនោះៗ ។

២. ឆណ្ហ្ជាសំ ចតស្សោ ធាហា អក្ខកា ទ្វេ ច ធាតុយោ
អសម្ភិន្ន ឥមា សត្ត សេសា ភិន្ន ១ ធាតុយោ។

ព្រះសារីរិកធាតុ ល្អស្អាតទាំងឡាយ ដែលមិនបែកសោះ ប្រាំពីរព្រះអង្គ
គឺព្រះឆណ្ហ- សធាតុបញ្ចង់[1] មានមួយព្រះអង្គ នៅគង់ល្អស្អាត
និងព្រះទាហា[2] សារីរិកធាតុ ទាំង៤ អង្គស្អាត គ្មានឃ្លាតបែកចេញ
ព្រះអក្ខកធាតុ[3] នៅស្អាតពេញលេញ គ្មានបែកបាក់ចេញ ទាំងពីរព្រះអង្គ
ព្រះសារីរិកធាតុ ភ្ជីស្អាតត្រចង់ ប្រាំពីរព្រះអង្គ គង់នៅទាំងអស់
ព្រះសារីរិកធាតុ ដ៏សេសពីនោះ បែកចេញចំពោះ ចំណែកធំតូច ។

៣.មហន្តា មុគ្គមត្តា ច មជ្ឈិមា ភិន្នតណ្ឌុលា

---

[1] ធ្នឹងថ្ងាស ២ ព្រះចង្កូមកែវ ៣ ដងកាំបិត ។

ខុទ្ទកា សាសបមត្តា ច ធានាវណ្ណា ច ធាតុយោ

ឯព្រះបរមធាតុ មានខ្នាតបីយ៉ាង លោកបានពោលអាង ទុកជាលំដាប់
ព្រះធាតុខ្នាតធំ ទំហំប៉ុនគ្រាប់ សណ្តែកបាយកាប់ កាត់មួយកំណាត់
ព្រះធាតុកណ្តាល ដូចកាលគេកាត់ ប៉ុនមួយកំណាត់ នៃគ្រាប់អង្គរ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ល្អិតល្អបវរ លោកបានព្យាករ ថាប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។

៤. មហន្តា សុវណ្ណាវណ្ណា ច មុត្តាវណ្ណា ច មជ្ឈិមា

ខុទ្ទកា មកុលវណ្ណា ច សោឞ្ឋស ទោណមត្តិកា

ព្រះសារីរិកធាតុ នៃព្រះកគវា មានពណ៌ផ្សេងគ្នា ទាំងបីវិលាស
ព្រះធាតុខ្នាតធំ មានពណ៌ដូចមាស ពន្ធឹឧ្ចិកាស វិសេសពេកក្តាត់ ។
ព្រះធាតុកណ្តាល វិលាសដូចវ័ន្ត មុត្តាប្រាកដ ស្ងើរចាប់ច្រឡំ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ដូចផ្តាម្ជិះសម ពណ៌សស្រគាំ ក្រពុំស្រស់ស្អាត
សរុបព្រះធាតុ នៃព្រះសាស្តា លោកបានពោលថា បើគិតតាមខ្នាត
ដប់ប្រាំមួយនាឡិ មិនបាត់បង់ខាត បែងចែកជាខ្នាត ចំនួនមួយទោណ ។

៥. មហន្តា បញ្ច ធានឞ្ឌិយោ ធានឞ្ឌិយោ បញ្ច មជ្ឈិមា

ខុទ្ទកា ច ធានឞ្ឌ ចេវ ឯតា សព្វាបិ ធាតុយោ ។

ព្រះបរមធាតុ មុនីនាថសាស្តា ទាំងអស់នោះណា បែកជាតូចធំ
លោកបានពោលទុក ថាមានទំហំ មានតូចមានធំ មានខ្នាតកណ្តាល ។
ព្រះធាតុខ្នាតធំ ចំនួនប្រាំនាឡិ ព្រះធាតុកណ្តាល ប្រាំនាឡិប្រាកដ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ប្រាំមួយនាឡិគត់ តាមលោកកំណត់ បីយ៉ាងដូច្នេះ ។

៦. អហំ វន្ទាមិ ទ្ធុរតោ

ខ្ញុំសូមលើកហត្ថ ផ្គងនមស្តារ ព្រះធាតុនោះណា អំពីចម្ងាយ
ឧណ្ហីសាក្ខកធាតុទាំងឡាយ ប្រណម្យដោយកាយ និងវាចាចិត្ត ។
ព្រះទាឋធាតុ និងធាតុជង្ហែ នៃព្រះជិនស្រី ស្ថិតនៅឆ្ងាយជិត
ខ្ញុំសូមនមស្តារ ដោយត្បូងខ្ញុំពិត ឆ្ពោះព្រះវិជិត-មារនោះហោង ។

អាការវត្តា

អាការវត្តា *មានន័យថា អាការៈប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ពោលគឺព្រះពុទ្ធគុណ ដែលព្រះអង្គធ្លាប់បានសន្សំមកតាំងពីនៅជាព្រះពោធិសត្ត ឬព្រះពុទ្ធគុណរបស់ព្រះអង្គ ដែលមានយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ មានសេចក្តីពោលថា មានទេវបុត្រមួយអង្គ អស់បុណ្យត្រូវច្យុតចាកទេវលោក ទៅបដិសន្ធិក្នុងទីដទៃ ។ ទេវបុត្រអង្គនោះ មានសេចក្តីទុក្ខក្រៀមក្រំ មិនចង់ឃ្លាតចាកអត្តភាពនោះ ក៏សាកសួរដល់ពួកទេវបុត្រដទៃទៀត ។ ពួកទេវបុត្រទាំងនោះ ក៏ឲ្យទេវបុត្រអង្គនោះ ស្វាធ្យាយអាការវត្តានេះ ក៏មានបុណ្យកុសលរស់បន្តទៅទៀត ។ ចោរណាចារ្យប្រាប់ថា អ្នកណាសូធ្យធម៌នេះ ត្រឹមមួយជង អាចការពារកយន្តភយបាន ៣០ មុខ រហូតដល់ទៅ ៤ ខែ ។ ពុទ្ធសាសនិកខ្មែរយើង តែងយកធម៌នេះមកសូធ្យឲ្យអ្នកមានជំងឺធ្ងន់ស្តាប់ ។ អ្នកជំងឺធ្ងន់ខ្លះស្តាប់ហើយ ក៏ជាសះស្បើយពីជំងឺក៏មាន ។*

បុគ្គលណា ជាសម្មាទិដ្ឋិបុគ្គល បានស្វាធ្យាយធម៌នេះ ជាប្រចាំ រមែងជួបសេចក្តីសុខ សិរីសួស្តីក្នុងបច្ចុប្បន្ន គ្មានអន្តរាយណាមួយកើតមានឡើយ ។ បុគ្គលអ្នកស្វាធ្យាយធម៌នេះ នឹងបានជាឧបនិស្សយសម្រេចមគ្គផល មិនខានឡើយ ។ សូម្បីប្រាជ្ញាក្នុងសម្បត្តិណាមួយ ក៏តែងតែសម្រេចដូចបំណង ។ បើអាការវត្តានេះ មានអានិសង្សយ៉ាងនេះ ! តើអ្នកណាហ្ន៎ នឹងមិនទន្ទេញស្វាធ្យាយ?

អាការវត្តា

អាការៈប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់

១. ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មាសម្ពុទ្ធោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុគតោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកវិទូ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្មសារថិ

ឥតិបិ សោ ភគវា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ភគវាតិ

ពុទ្ធគុណវត្តោ បឋមោ ៥

២. ឥតិបិ សោ ភគវា អតិនិហារចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ១ឆ្ឆារជ្ជាសយចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បណិធានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាករុណាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បយោគចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យុតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ជុតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភវិក្កន្តិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភឋិតិចារមិសម្បន្នោ

អតិនិហារវគ្គោ ទុតិយោ ១

៣. ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភវុដ្ឋានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភមលវិរហិតចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ១ត្តមជាតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អតិរូបចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុវណ្ណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាសិរីចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាវេហាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិណាហាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុនិដ្ឋចារមិសម្បន្នោ

គព្ភវុដ្ឋានវគ្គោ តតិយោ ១

៤. ឥតិបិ សោ ភគវា អភិសម្ពោធិចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលក្ខន្ធចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមាធិក្ខន្ធចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញាខន្ធចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទ្វត្តឹសមហាបុរិសលក្ខណចារមិសម្ប្បន្នោ

អភិសម្ពោធិវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

៥. ឥតិបិ សោ ភគវា មហាបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុថុបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ហាសបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ជវនបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តិក្ខបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា និព្វេធិកបញ្ញាចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចចក្ខុចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋារសពុទ្ធការចារមិសម្ប្បន្នោ

មហាបញ្ញាវគ្គោ បញ្ចមោ ។

៦. ឥតិបិ សោ ភគវា ទានចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលចារមិសម្ប្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទេក្ខិណ្ណារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វីរិយារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ខន្តិារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សច្ចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អធិដ្ឋានារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មេត្តារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឧបេក្ខារមិសម្បន្នោ

ារមិវគ្គោ ឆដ្ឋោ ២

៧. ឥតិបិ សោ ភគវា ទសារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទសឧបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទសបរមត្តារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមត្តិំសារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តំ តំ ឈានឈានង្គារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អតិញ្ញាណារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សតិារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមាធិារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិមុត្តិ្ឌារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិមុត្តិ្ញាណារមិសម្ប្ផ្ទោ

ទសារមិវគ្គោ សត្តមោ ២

៨. ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិបស្ស្ឌនាវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មនោមយិទ្ធិវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥទ្ធិវិធិវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទិព្ជសោតវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរចិត្តវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុព្ជេនិវាសានុស្ស្ឌតិវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទិព្ជចក្ខុវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាសវក្ខ្ជយវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរណវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរណធម្ជវិជ្ជារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនុបុព្ជវិហារារមិសម្ប្ផ្ទោ

វិជ្ជាវគ្គោ អដ្ជមោ ២

៩. ឥតិបិ សោ ភគវា បរិញ្ញារមិសម្ប្ផ្ទោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បហានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សច្ឆិកិរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ភាវនាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិញ្ញាបហានសច្ឆិកិរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុធម្មសច្ចចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បដិសម្ភិទាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

បរិញ្ញាវគ្គោ នវមោ ៩

១០. ឥតិបិ សោ ភគវា ពោធិបក្ខិយធម្មចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សតិប្បដ្ឋានបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មប្បធានបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥទ្ធិបាទបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥន្ទ្រិយបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពោជ្ឈង្គបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋង្គិកមគ្គធម្មចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាបុរិសសច្ឆិកិរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាវរណវិមោក្ខចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តផលវិមុត្តិញាណទស្សនេ

ពោធិបក្ខិយធម្មវគ្គោ ទសមោ ។

១១. ឥតិបិ សោ ភគវា ទសពលញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឋានាឋានញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិបាកញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សព្វត្ថគាមិនីបដិបទាញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា នានាធាតុញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សត្តានំ នានាធិមុត្តិកញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥន្ទ្រិយបរោបរិយត្តិញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឈានវិមោក្ខសមាធិសមាបត្តិញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឈានាទិសង្ខិលេសាទិញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចុតូបបាតញ្ញាណញាណទស្សនេ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាសវក្ខយញ្ញាណញាណទស្សនេ

ទសពលញ្ញាណវគ្គោ ឯការសមោ ។

១២. ឥតិបិ សោ ភគវា កោដិសហស្សានំ បកោដិសហស្សានំ ហត្ថីនំ

ពលធារណេ

ឥតិបិ សោ ភគវា

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសកោដិទសសហស្សានំ ពលធរបារមិ-
សម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចចក្ខុញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលគុណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គុណបារមិសមាបត្តិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញាគុណបារមិសម្បន្នោ

កាយពលវគ្គោ ទ្វាទសមោ ១

១៣.ឥតិបិ សោ ភគវា ថាមពលបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ថាមពលញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អតុល្យបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឧស្សាហបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គវេសិញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ចាមពលវគ្គោ តេរសមោ ១

១៤.ឥតិបិ សោ ភគវា ចរិយាចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរិយាញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកត្តចរិយាចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកត្តចរិយាញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញ្ញាតត្តចរិយាចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញ្ញាតត្តចរិយាញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធចរិយាចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធចរិយាញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តិវិធចរិយាចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចារមិ១ចារមិបរមត្តចារមិសម្ផ្ឡោ

ចរិយាវគ្គោ ចតុទ្ទសមោ ១

១៥. ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ អនិច្ចលក្ខណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ ទុក្ខលក្ខណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ អនត្តលក្ខណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាយតនេសុ តិលក្ខណញ្ញាណចារមិសម្ផ្ឡោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋារសធាតូសុ តិលក្ខណញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទ្វិបរិណាមលក្ខណចារមិសម្ផ្ទេ

លក្ខណវគ្គោ បញ្ចទសមោ ១

១៦. ឥតិបិ សោ ភគវា គតដ្ឋានចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា គតដ្ឋានញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឋសិតចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឋសិតញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សិក្ខាចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សិក្ខាញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សំវរចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា សំវរញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

គតដ្ឋានវគ្គោ សោឡ្ឍសមោ ១

១៧. ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធបវេណិចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធបវេណិញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកចាដ្ឋិហារិយចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកចាដ្ឋិហារិយញ្ញាណចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុត្ថជ្ឌានវិហារចារមិសម្ផ្ទេ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាវរណញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អបរិយន្តញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សព្វញ្ញុតញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុទ្វីសតិកោដិសតសហស្សញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

បវេណិវគ្គោ សត្តមសមោ ២

អាការវគ្គ ឯកាទ្ធិតា

កំពូលកណ្ឌព្រះត្រៃបិដក

១.ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ កិលេស ព្រមទាំងវាសនាគឺ កាយប្បយោគនិងវចីបយោគ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សុគតោ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុទ្ធរស្ថានគឺ អមតមហានិព្វាន មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកវិទូ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

អរហន្តំ សរណំ គច្ឆামি

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះអរហន្ត ជាទីពឹងទីរលឹក ។

អរហន្តំ សិរសា នមামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរហន្ត ដោយសិរសាគឺតួងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សម្មាសម្ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាទីពឹងទីរលឹក ។

សម្មាសម្ពុទ្ធំ សិរសា នមামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដោយសិរសាគឺតួងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ សរណំ គច្ឆামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ ជាទីពឹងទីរលឹក ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ សិរសា នមামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ ដោយសិរសាគឺតួង របស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សុគតំ សរណំ គច្ឆামি ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺ អមតមហានិព្វាន ជាទីពឹងទីរលឹក ។

សុគតំ សិរសា នមামি ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន ដោយសិរសាគឺតួរ្ជង របស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

លោកវិទូ សរណំ គច្ឆាមি ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ជាទីពឹងទីរលឹក ។

លោកវិទូ សិរសា នមামি ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ដោយសិរសាគឺតួរ្ជងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

២.ឥតិបি សោ ភគវា អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្មសារথি ទត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្សរ័យ គួរនឹងទូន្មានបាន ព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបি សោ ភគវា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាសាស្ត្រាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធោ ១ត សោ ភគវា ២

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចហើយ ញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

អនុត្តរំ បុរិសទ្ធម្មសារថឺ សរណំ គច្ឆាមិ ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្សយ គួរនឹងទូន្មានបាន ដែលព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន ជាទីពឹងទីរលឹក ។

អនុត្តរំ បុរិសទ្ធម្មសារថឺ សិរសា ១មាមិ ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្សយគួរនឹងទូន្មានបាន ដែលព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន ដោយសិរសាគឺក្បូរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សត្ថា ១ទេវមនុស្សានំ សរណំ គច្ឆាមិ ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាសាស្ត្រាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាទីពឹងទីរលឹក ។

សត្ថា ១ទេវមនុស្សានំ សិរសា ១មាមិ ២

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយសិរសាគឺតួងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាទីពឹងទីរលឹក

ពុទ្ធំ សិរសា នមামិ ។ ឥតិបិ សោ ភគវា ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដោយសិរសាគឺតួងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

៣.ឥតិបិ សោ ភគវា រូបក្ខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាតិ ច សម្ឫទ្ធោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ រូបក្ខន្ធជាអនិច្ចលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វេទនាខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាតិ ច សម្ឫទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ វេទនាខន្ធជាអនិច្ចលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សញ្ញាខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាតិ ច សម្ឫទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ សញ្ញាខន្ធជាអនិចួលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សង្ខារក្ខន្ធោ អនិចួលក្ខណោ ច សម្ពុទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ សង្ខារក្ខន្ធជាអនិចួលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណក្ខន្ធោ អនិចួលក្ខណោ ច សម្ពុទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ វិញ្ញាណក្ខន្ធជាអនិចួលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

៤.ឥតិបិ សោ ភគវា បឋវីធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ពុទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងបឋវីធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អាបោធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ពុទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងអាបោធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា តេជោធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ពុទ្ធោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងវាយោធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អាកាសធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងអាកាសធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងវិញ្ញាណធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា ចក្ខុវាឡធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងចក្ខុវាឡធាតុ។

៥.ឥតិបិ សោ ភគវា ចាតុម្មហារាជិកាធាតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់ចាតុម្ម-ហារាជិកា។

ឥតិបិ សោ ភគវា តាវតឹ្តំសាធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស។

ឥតិបិ សោ ភគវា យាមធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់យាមៗ

ឥតិបិ សោ ភគវា តុសិតាធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់តុសិតៗ

ឥតិបិ សោ ភគវា និម្មានរតីធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់និម្មានរតីៗ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិនិម្មិតវសវត្តីធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិង បញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់បរិនិម្មិត-វសវត្តីៗ

ឥតិបិ សោ ភគវា កាមាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់កាមាវចរៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា រូបាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់រូបាវចរៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរូបាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់អរូបាវចរៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកុត្តរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកុត្តរៈ។

៦.ឥតិបិ សោ ភគវា បឋមជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបឋមជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា ទុតិយជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទុតិយជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា តតិយជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតតិយជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុត្ថជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចមជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបញ្ចមជ្ឈាន។

៧.ឥតិបិ សោ ភគវា អាកាសានញ្ចាយតនធាតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺអាកា-សានញ្ចាយតនៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណញ្ចាយតនធាតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺ វិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អាកិញ្ចញ្ញាយតនធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនធាតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺនេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនៈ។

៨.ឥតិបិ សោ ភគវា សោតាបត្តិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សោតាបត្តិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសោតាបត្តិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា សកទាគាមិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសកទាគាមិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សកទាគាមិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសកទាគាមិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាគាមិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអនាគាមិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាគាមិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអនាគាមិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអរហត្តមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអរហត្តផល។

៩. កុសលា ធម្មា ឥតិបិ សោ ភគវា អអា យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ជម្ពូទ្វីបញ្ច ឥស្សរោ កុសលា ធម្មា នមោ ពុទ្ធាយ នមោ ធម្មាយ នមោ សង្ឆាយ បញ្ច ពុទ្ធេ នមាមិហំ អាបាមចុប ទ្វីមសំអ៉ីខ្ញុ សំវិធាបុកយប ១ឃសជ្ជសហោ ឃាសាយសោ ។

ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសល ខ្ញុំសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរលឹកវហូតអស់មួយជីវិត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាធំនៃជម្ពូទ្វីប ដោយចំណែកនៃកុសល ខ្ញុំសូមនមស្តារព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ

ខ្ញុំសូមនមស្ការព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គ **អ្ការ៉ាមចុប** *គឺបណ្ណូលនៃព្រះវិនយ-បិដក* **ទីឆសំអ៉ុ** *គឺបណ្ណូលនៃព្រះសុត្តន្តបិដក* **សំ១ិ១ាបុ១ឃ១ប** *គឺបណ្ណូលនៃព្រះអភិធម្មបិដក និង* **ឲ្យ១ប១ជ១ហ១ ១ាសា១ឃ១សា** *គឺបាលីមន្តគាថា ។*

សោ១ សា១ ១ស ១ស ១ស ១ និ ១ៅ១ សុ១ៅ១ម១ភ្ជ១ន១ាវ១ិ១ៅ ១ស១ាវ១ិ១ៅ១ សុ~ ១ៅ១ាបុ១ស១ុ១ត ១ាស្ម១ាសុ សុ១ាស្ម១ាត ១ុ១ស១ា ១ម្ម១ា ១ិ១ត្ត ១ិ១ស១ត្ត ។

បណ្ណូលលោកុត្តរធម៌ គឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១ បណ្ណូលទសជាតក៍ បំពេញបារមី ១០ ព្រះពុទ្ធគុណ ៩ បណ្ណូលព្រះត្រៃរតនគុណ ដោយធម៌ជាចំណែកមានន័យវិចិត្រដ៏ពិស្តារ ។

ត១ិ១ិ ១ៅ ១ត១ាវ ១ស១ៅ ១ស១ ១ាវ១ៅ១ ១ុ១ទ្ធ១ំ ១ុ១ទ្ធ១ំ ១ស១ណ១ំ ១ច្ឆ១ាមិ ១ៅ១ាពោ១ិ១ិ១ម១ា ១ាស១ុ១ស១ ១ម្ម១ា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គធ្វាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ កិលេស ព្រមទាំងវាសនា គឺ កាយប្យាយោគនិងវចីបយោគ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

ក១ុ១ាសា ១ម្ម១ា ១ន១ុ១ិ១ត១ុ១ា ១ត១ិ ១ម្ម១ាសម្ភ១ុ១ា ១ុ១ត១ាសា១ា ១ាវ១ជ១ំ ១ុ១ទ្ធ១ំ ១ុ១ទ្ធ១ំ ១ស១ណ១ំ ១ច្ឆ១ាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញ្ញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥត

មានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

១០. ចាតុម្ហារាជិកាឥស្សរោ កុសលា ធម្មា ឥតិ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ១១ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆামি ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់ចាតុម្ហារាជិកា ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

តាវត្តឹសាឥស្សរោ កុសលា ធម្មា ឥតិ សុគតោ លោកវិទូ មហាឯ១ យាវជីវំ សរណំ គច្ឆামি ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុនូវស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន និងព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់តាវត្តិង្ស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

យាមាឥស្សរោ កុសលា ធម្មា ព្រហ្មាសទ្ធ បញ្ច សត្ត សត្ថាឯ១ អនុត្តរោ យមកខ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆামি ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះប្រសើរជាងទេវលោកជាន់យាមា ដោយបារមីរបស់ព្រះពោធិសត្វទាំង ៥ កំពូល

ជាងសំឡេងរបស់ព្រះព្រហ្ម ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

តុសិតាឥស្សរោ កុសលា ធម្មា បុយ្យបក បុរិសន្ទម្ជសារថិ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មានទូវបុរសដែលមានឧបនិស្សយ គួរនឹងទូន្មានបាន ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់តុសិត: ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

និម្មានរតីឥស្សរោ កុសលា ធម្មា ហេតុហេវ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ តថា យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គជាសាស្ត្រាចារ្ម នៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់និម្មានរតី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

បរិនិម្មិតវសវតី ឥស្សរោ កុសលា ធម្មា សង្ខារក្ខន្ធោ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ ពុទ្ធបង យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ដ៏ងចាស់នូវសង្ខារក្ខន្ធថា មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ប្រសើរជាង

ទេវលោកជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

ព្រហ្មាឥស្សរោ កុសលា ធម្មា នត្ថិបច្ចយា ចិនបញ្ចុ ភគវតា យាវ និព្វានំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះប្រសើរ ជាងទេវលោកជាន់ព្រហ្មលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ដរាបដល់ព្រះនិព្វាន ។

១១. នមោ ពុទ្ធស្ស នមោ ធម្មស្ស នមោ សង្ឃស្ស វិត្តិ វិត្តិ វិត្តិ មិត្តិ មិត្តិ មិត្តិ ចិត្តិ ចិត្តិ វត្តិ វត្តិ មយស្ស សុវត្ថិ ហោតុ ហុលុ ហុលុ ហុលុ ស្វាហាយ ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដោយមន្តគាថានេះ សូមសិរីសួស្តី កើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ឥន្ទសាវំ មហាឥន្ទសាវំ ព្រហ្មសាវំ មហាព្រហ្មសាវំ ចក្កវត្តិ~សាវំ មហាចក្កវត្តិសាវំ ទេវាសាវំ មហាទេវាសាវំ ឥសីសាវំ មហាឥសីសាវំ មុនីសាវំ មហាមុនីសាវំ សប្បុរិសសាវំ មហា~សប្បុរិសសាវំ ពុទ្ធសាវំ បច្ចេកពុទ្ធសាវំ អរហន្តសាវំ សព្វសិទ្ធិ~វិជ្ជាធរណំសាវំ អរិយានំសាវំ ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

ដោយគាថាមហាទិព្វមន្ត និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូមសិរីសួស្ដី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះកុណា ។

សាវំ គុណំ ឥជ្ជពលំ តេជំ ឥរិយំ សិទ្ធិកម្មំ ធម្មំ សច្ចំ និព្វានំ មោក្ខំ គុយ្ហកំ ទានំ សីលំ បញ្ញានិក្ខំ បុញ្ញំ ភាគ្យ យសំ តប្ប សុខំ សិរ្យបំ ចតុវីសតិទេសនំ ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ហុលូ ហុលូ ហុលូ ស្វាហាយ ។

ដោយមន្តគាថាទាំងនេះ និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូមសិរីសួស្ដី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះកុណា ។

១២. នមោ ពុទ្ធស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ ឥតិបិ សោ ភគវា ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញ្ញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ។

នមោ ធម្មស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ ស្វាក្ខាតោ ភគវតោ ធម្មោ ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ ។

នមោ សង្ឆស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ សុបដិបន្ធោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ ទាហាបវិត្តំ ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះសង្ឆជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះសង្ឆ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្ធង៨ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ។

នមោ ពុទ្ធាយ ២អ១ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា យាវ ឥសុ ហាយោ ឆោន ១អ២ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា ១អ២អ ១ន្ទ នមោ ពុទ្ធាយ ១អ១ត្ថ ១ិសរណ អារបទុទ្ធ ២អ១ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា ។

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ ដរាបណាមានសេចក្តីមិនទៀង សេចក្តីទុក្ខ និងអនត្តា មានដរាបនោះ ធម្មជាតគ្រប់យ៉ាងមានការអស់ទៅទីងសូន្យទៅជាធម្មតា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆជាម្ចាស់ ដោយមន្តគាថាទាំងនេះ ។

រាជតោ វា ចោរតោ វា មនុស្សតោ វា អមនុស្សតោ វា អគ្គិតោ វា ឲ្ទកតោ វា បិសាចតោ វា ខាណុកតោ វា កណ្ដកតោ វា នក្ខត្ដតោ វា ជនបទរោគតោ វា អសទ្ធម្មតោ វា អសន្ទិដ្ឋិតោ វា អសប្ប៉ុរិសតោ វា ចណ្ឌហត្ថិអស្សមិគគោណកុក្កុ-អហិវិច្ឆិកមណិសប្ដិនិបិអច្ឆតរច្ឆសូករមហិសយក្ខរក្ខសាទីហិ នានាភយតោ វា នានារោគតោ វា នានាឲ្យបទ្ទវតោ វា អារក្ខំ គណ្ហន្ទ ១

សូមសព្វសត្វបានទទួលនូវការគ្រប់គ្រងរក្សាអំពីភ័យផ្សេងៗ អំពីរោគផ្សេងៗ អំពីឧបទ្រពផ្សេងៗ ដែលកើតអំពីព្រះរាជា ចោរ មនុស្ស អមនុស្ស ភ្លើង ទឹក បិសាច ដង្កត់ឈើ បន្ទា នក្ខត្ដឫក្ស រោគក្នុងជនបទ សេចក្ដីប្រព្រឹត្ដរបស់មនុស្សអាក្រក់ ការឃើញខុសរបស់មនុស្សអាក្រក់ ដំរីសេះ ម្រឹគ គោ ឆ្កែ ពស់ ខ្លួយ ពស់ទៀ ខ្លាឃ្មុំ ខ្លាដំបង ខ្លារខិន ជ្រូកក្របី យក្ខ អារក្ខជាដើម ដ៏កាចសាវហាវ ។

អសីតិមហាសាវ័ក

ព្រះអសីតិមហាសាវ័ក ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាមានចំនួន ៨០ ព្រះអង្គ ជាអ្នកមានឫទ្ធានុភាពច្រើន មានអភិញ្ញាដ៏ធំក្រៃលែង ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់លើកតម្កើងជាមហាសាវ័កដ៏ឆ្នើម ។ ពួកព្រហ្ម និងទេវតាទាំងឡាយតែងគោរពនមស្ការចំពោះព្រះមហាវ៉ាសាទាំងឡាយនោះ ។ បុគ្គលណាដែលបាននមស្ការរលឹកដល់ព្រះអសីតិមហាសាវ័កទាំងនោះ ពួកទេវតាទាំងឡាយ នឹងចូលចិត្តស្រឡាញ់អ្នកនោះ ជួយការពារគ្រប់គ្រងឲ្យមានសិរីសួស្តីសព្វកាលវេលា ។ ខាងក្រោមនេះ ជាព្រះនាមព្រះអសីតិមហាសាវ័ក សូមពុទ្ធសាសនិក ទទួលស្វាធ្យាយនឹងនាំមកនូវប្រយោជន៍ដ៏ធំ មិនអាចគណនាបាន ។

អញ្ញាសិកោណ្ឌញ្ញោ, វប្ប, ភទ្ទិយោ, មហានាមោ, អស្សជិ, នាលកោ, យសោ, វិមលោ, សុពាហុ, បុណ្ណជិ, គវម្ផតិ, ឧរុវេល-កស្សបោ, នទីកស្សបោ, គយាកស្សបោ, សារិបុត្តោ, មហា-មោគ្គល្លានោ, មហាកស្សបោ, មហាកច្ចាយនោ, មហាកោដ្ឋិកោ, មហាកប្ប៊ិនោ, មហាចុន្ទោ, អនុរុទ្ធោ, កង្ខារេវតោ, អានន្ទោ, នន្ទកោ, ភគុ, ន្ទោ, កិមិលោ, ភទ្ទិយោ, រាហុលោ, សីវលិ, ឧចាលិ, ឧ្ជោ, ឧបសេនោ, ១ធិវ១ិយរេវតោ, បុណ្ណោ មន្ត្តាណ៊ីបុត្តោ, បុណ្ណោ សូនាបរន្ត្តកោ, សោណោ កុដិកណ្ណោ, សោណោ កោ១ិ្ជ១ីសោ,

រាធោ, សុភូតិ, អង្គុលិមាលោ, វក្កលិ, កាឡុទាយី, មហាឧទាយី, បិលិន្ទវច្ឆោ, សោភិតោ, កុមារកស្សបោ, រដ្ឋបាលោ, វង្គីសោ, សភិយោ, សេលោ, ឧបវាណោ, មេឃិយោ, សាគតោ, ឆាគិតោ, លកុណ្ឌកភទ្ទិយោ, បិណ្ឌោលភារទ្វាជោ, មហាបន្ថកោ, ចូឡ-បន្ថកោ, ពាកុលោ, កុណ្ឌធានោ, ទារុចីរិយោ, យសោជោ, អជិតោ, តិស្សមេត្តេយ្យោ, បុណ្ណកោ, មេត្តគូ, ធោតកោ, ឧបសីវោ, នន្ទោ, ហេមកោ, តោទេយ្យោ, កប្បោ, ជតុកណ្ណិ, ភទ្រាវុធោ, ឧទយោ, ពោសាលោ, មោឃរាជា, បិង្គិយោតិ ឯតេ អសីតិមហាសាវកា ។

សព្វេ វិជិតសង្គ្រាមា ភយាតីតា យសស្សិនោ
មោទន្តិ សហ ភូតេហិ សាវកា តេ ជនេសុតា ។

ពួកសាវ័កទាំងនោះ លោកឈ្នះសឹកសង្គ្រាមហើយ កន្ទ្រាបង់នូវសេចក្តីភ័យខ្ទាចបានហើយ មានយសល្បីទូទៅក្នុងប្រជុំជន តែងរីករាយជាមួយនឹងព្រះអរិយៈដែលកើតហើយក្នុងសាសនានៃព្រះទសពល ។

វិសុទ្ធា ច មហាថេរា ឧជុចិត្តា និរង្គណា
តេបិ អម្ហេ ឧរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

រីឯព្រះមហាថេរទាំងឡាយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធ មានចិត្តត្រង់ មិនមានកិលេស សូមព្រះមហាថេរទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ជីវទានគាថា:

អត្ថិ ឧណ្ហិស្សវិជយោ ធម្មោ លោកេ អនុត្តរោ

សព្វសត្តហិតត្ថាយ តំ ត្វំ គណ្ហាហិ ទេវតេ ។

ព្រះធម៌ដែលជាឧណ្ហិស្សវិជ័យដ៏ប្រសើរ តែងមានក្នុងលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនដល់សត្វលោកទាំងពួង ម្នាលទេវតា អ្នកចូរវៀនយកនូវព្រះធម៌នោះ ។

បរិវជ្ជេ រាជទណ្ឌា អមនុស្សេហិ ចាវកេ

ព្យគ្ឃេ ឆាតេ ទិសេ ភូតេ អកាលមរណានិ ច ។

ជាព្រះធម៌រួចផុត ពីរាជអាជ្ញា ពីអមនុស្សកាចៗ ពីខ្លា ពីនាគ និងសត្វដែលមានពិស ពីសេចក្តីស្លាប់មិនត្រូវកាលវេលា ។

សព្វេ មរណា មុត្តោ ឋបេត្វា កាលមារិតំ

តស្សេវ អានុភាវេន ហោតុ ទេវោ សុខី សទា ។

រមែងរួចផុតពីមរណៈទាំងពួង លឿរលែងតែកាលមរណៈចេញ ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌នោះឯង សូមឲ្យទេវតាបាននូវសេចក្តីសុខគ្រប់កាល ។

សុទ្ធសីលំ សមាទាយ   ធម្មំ សុចរិតំ ចរេ
តស្សេវ អានុភាវេន   ហោន្តុ ទេវា សុខី សទា ។

កាលសមាទាននូវសីលដ៏បរិសុទ្ធ កាលប្រព្រឹត្តិនូវធម៌
ដែលជាសុចរិត ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌នោះឯង
សូមឲ្យទេវតាបាននូវសេចក្តីសុខគ្រប់កាល ។

លិក្ខិតំ ចិន្តិតំ បូជំ   ធារណំ វាចនំ គរុំ
បរេសំ ទេសនំ សុត្វា   តស្ស អាយុ បវឌ្ឍតិ ។

អាយុតែងចម្រើនដល់បុគ្គលអ្នកកត់ត្រាទុក គិត បូជា
ទ្រទ្រង់ចាំ បង្រៀន គោរព ស្តាប់ពីអ្នកដទៃ ។

សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ   ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
ហិតំ ទេវមនុស្សានំ   ពុទ្ធតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ   ទុក្ខា វូបសមេន្តុ តេ ។

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យសេចក្តី
ទុក្ខទាំងឡាយរបស់អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយ
តេជានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះពុទ្ធរតន៍ ដូចជា
ឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងពួង ។

សក្កត្វា ធម្មរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
បរិឡាហូបសមនំ ធម្មតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ ភយា វូបសមេន្តុ តេ។

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យភ័យទាំងឡាយរបស់អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយតេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះធម្មរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាគ្រឿងរម្ងាប់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ។

សក្កត្វា សង្ឃរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
អាហុនេយ្យំ ថាហុនេយ្យំ សង្ឃតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ រោគា វូបសមេន្តុ តេ។

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យរោគទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយតេជានុភាពនៃព្រះសង្ឃ ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះសង្ឃរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាវត្ថុគួរគេនាំមកបូជា ជាវត្ថុគួរគេទទួលរាក់ទាក់ ។

តតោ ពុទ្ធរតនំ អនុស្សរិត្វា អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ *បន្ទាប់មក គប្បីរលឹកដល់ព្រះពុទ្ធរតន: ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ។*

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ព្រះនាមថា* **អរហំ** *ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ កិលេសព្រមទាំងវាសនាគឺ កាយប្បយោគនិងវចីបយោគ* **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** *ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញ្ញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ* **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** *ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណ: ១៥* **សុគតោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **សុគតោ** *ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុទ្ធរស្ថានគឺអមតមហានិព្វាន* **លោកវិទូ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **លោកវិទូ** *ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក* **អនុត្តរោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **អនុត្តរោ** *ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន* **បុរិសទម្មសារថិ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា* **បុរិសទម្មសារថិ** *ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរស ដែលមានឧបនិស្សយគួរនឹងទូន្មានបាន* **សត្ថា ទេវមនុស្សានំ**

ទ្រង់ព្រះនាមថា **សត្ថា** **ទេវមនុស្សានំ** ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ **ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចហើយញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង **ភគវាតិ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ភគវា** ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។ **សោ ឥមំ លោកំ សទេវកំ សមារកំ សព្រហ្មកំ សស្សមណាព្រាហ្មណឺ បជំ សទេវមនុស្សុ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា បវេទេតិ ។** ព្រះអង្គបានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ចំពោះព្រះអង្គ នូវលោកនេះ ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់ញុំាងនូវពពួកសត្ត ព្រមទាំងសមណៈនិងព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេស ។**សោ ធម្មំ ទេសេតិ អាទិកល្យាណំ មជ្ឈេកល្យាណំ បរិយោសានកល្យាណំ សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ, កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ បកាសេតិ,** ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាស ទ្រង់សម្តែងធម៌ ពីរោះបទដើម បទកណ្តាល និងបទចុង ព្រះអង្គប្រកាសនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ថ និងព្យញ្ជនៈដ៏ពេញបរិបូណ៌បរិសុទ្ធទាំងអស់ ។ **សាធុ ខោ បន តថារូបានំ អរហតំ ទស្សនំ ហោតិ** ក៏ដំណើរដែលបានឃើញ បានជួបនឹងព្រះអរហន្តទាំងឡាយ មានសភាពយ៉ាងហ្នឹង ជាការប្រពៃពេក ។**ឯតេន**

សច្ចវជ្ជេន **ហោតុ** **មេ** **សោត្ថិមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្ដីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយានូវពោលនូវពាក្យសច្ចៈ ។*

តតោ **ធម្មវតនំ** **អនុស្សរិត្វា** **អត្ថាយ** **ហិតាយ** **សុខាយ** **ទេវមនុស្សានំ** *បន្ទាប់មក គប្បីរលឹកដល់ព្រះធម្មវតនៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ។*

ស្វាក្ខាតោ **ភគវតា** **ធម្មោ** *ព្រះបរិយត្ដិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយដោយល្អ (**ធម្មោ** ព្រះនព្វលោកុត្ដរធម៌មាន ៩ ប្រការគឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១) **សន្ទិដ្ឋិកោ** ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិត ឃើញពិតដោយបច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺថានឹងបានដឹងដោយស្ដាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង **អកាលិកោ** ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថា កាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ **ឯហិបស្សិកោ** ជាធម៌គួរដល់ **ឯហិបស្សិធី** គឺថាបើ ព្រះអរិយបុគ្គល ដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន **ឱបនយិកោ** ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃការនា **បច្ចត្ដំ** **វេទិតព្ពោ** **វិញ្ញូហីតិ** ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានខគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញ

ច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្ញុំ ។ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ សោត្ថិមង្គលំ សូមសិរីសួស្ដីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយានូវពោលនូវពាក្យសច្ចៈ ។

តតោ **សង្ឆ**រតនំ **អ**នុ**ស្ឆ**រិ**ត្វ**ា **អ**ត្ថ**ាយ ហ**ិ**តាយ **សុ**ខ**ាយ ទេ**ៈ**ម**នុ**ស្ឆ**ានំ, *បន្ទាប់មក គប្បីរលឹកដល់ព្រះសង្ឆរតនៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ។*

សុ**ប**ដិ**ប**ន្ន**ោ ភ**គ**វ**តោ **ស**ា**វ**ក**ស**ង្ឆ**ោ** *ព្រះសង្ឆ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្ធង ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌* **ឧ**ជុ**ប**ដិ**ប**ន្ន**ោ ភ**គ**វ**តោ **ស**ា**វ**ក**ស**ង្ឆ**ោ** *ព្រះសង្ឆ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រង់គឺ ប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមបដិបទា* **ញ**ា**យ**ប**ដ**ិ**ប**ន្ន**ោ ភ**គ**វ**តោ **ស**ា**វ**ក**ស**ង្ឆ**ោ** *ព្រះសង្ឆ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីគ្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វានជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង* **ស**ា**ម**ីចិ**ប**ដ**ិ**ប**ន្ន**ោ ភ**គ** វ**តោ *ព្រះសង្ឆ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់ សីល សមាធិ បញ្ញា* **យ**ទិ**ទ**ំ **ច**ត្ត**ា**រ**ិ ប**ុ**រ**ិ**ស**យ**ុ**គ**ានិ *ព្រះសង្ឆឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤ គូគឺ ព្រះសង្ឆដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផលជាគូ១ សកទាគামិមគ្គ និងសកទាគামិផលជាគូ ១ អនាគামិមគ្គ និងអនាគামិផលជាគូ ១*

អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផលជាគូ ១ **អដ្ឋបុរិសបុគ្គលា** បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺ ព្រះសង្ឆដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១ សកទាគামិមគ្គ ១ សកទាគামិផល១ អនាគামិមគ្គ១ អនាគামិផល១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១ **ឯស ភគវតោ សាវក-សង្ឆោ** ព្រះសង្ឆទាំងនោះ ជាសង្ឆសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ **អាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលខុទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា **បាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវអាគន្ទុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិ និងមិត្តដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា **ទក្ខិណេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា **អញ្ជលិការណីយោ** លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ **អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស** លោកជាបុញ្ញក្ខេត្តគឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។ **ឯតេន** **សច្ចវជ្ជេន** ហោតុ មេ **សោត្ថិ**មង្គលំ សូមសិរីសួស្ដីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយានូវពោលនូវពាក្យសច្ចៈ ។

ភេសជ្ជំ ទេវមនុស្សានំ ឥជ្ជុកំ តិត្ថិការសំ

អម្ជិលំ លវណញ្ចេវ សព្ពព្យាធី ១ និនស្ឆតិ ។

ថ្នាំនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ មានរសហ៊ីរ មានរសចត់ មានរសជូរ មានរសប្រៃ តែងវិនាសនូវជំងឺទាំងពួង។

ឯកទ្វិតិធិនំ វាបិ　　បញ្ចសត្តធិនំ តថា

យាវ ទុក្ខា ន សមេន្តិ　　ជីវធានំ ករោតុ មេ ។

បើប្រើមួយថ្ងៃ ពីរថ្ងៃ ឬបីថ្ងៃ ឬក៏ប្រាំថ្ងៃ ឬមួយប្រាំមួយថ្ងៃ ឬក៏អាចដល់ ប្រាំពីរថ្ងៃ នៅមិនជាសះស្បើយ សូមធ្វើនូវ ជីវទាន ដល់ខ្ញុំ ។

ជីវធានំ ទទន្តស្ស　　អាយុ វណ្ណំ សុខំ ពលំ

ជីវធានានុភាវេន　　ហោតុ ទេវោ សុខី សទា ។

កាលអ្នកឲ្យនូវជីវទាន គឺឲ្យនូវ អាយុ វណ្ណ: សុខ: និងពល: ដោយអានុភាពនៃជីវទានេះ សូមឲ្យទេវតាបាននូវសេចក្តី សុខគ្រប់កាល ។

ជីវធានំបិ ទត្វាន　　ឱ្ឧសធំ ឧត្តមំ វរំ

សរីរទុក្ខំ ឆាសេតិ　　ភេសជ្ជំ ទានមុត្តមំ ។

សូម្បីឲ្យនូវជីវទាន ឈ្មោះថា ឲ្យនូវឱ្ឧសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ សេចក្តីទុក្ខក្នុងរាងកាយ ក៏វិនាសបាត់ទៅ ថ្នាំជាទាន ដ៏ឧត្តម ។

តស្មា ករេយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្ប្រាយិកំ

បុញ្ញានិ ឃរលោកស្មឹ　　បតិដ្ឋា ហោន្តិ ចាណិនំ ។

ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណង់ចង់បានសេចក្តីសុខ (ដល់ខ្លួន) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើបុណ្យ ដែលជាគុណ គឺអ្នកប្រាជ្ញតែងរាប់អាន ឲ្យបានជានិច្ច គឺខ្លួនត្រូវកសាងសន្សំ (គ្រាន់នឹងបានជាទីពឹង) ទៅក្នុងកពខាងនាយ (ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយតែងជាទីពឹងពំនាក់របស់សត្វទាំងឡាយក្នុងបរលោក ។

ឥមិនា ជីវទានេន　　តុម្ហាកំ កឺ ភវិស្សតិ

ទីឃាយុកា សទា ហោន្តិ　　សុខិតា ហោន្តិ សព្វទា ។

ដោយជីវទាននេះ អ្នកនឹងបានអានិសង្សដូចម្តេច នឹងជាអ្នកមានអាយុវែងសព្វកាល នឹងមានសេចក្តីសុខ គ្រប់កាល ។

ជីវទានំ ទទន្តស្ស　　អាយុំ វណ្ណំ សុខំ ពលំ

ទីឃាយុកា សទា ហោន្តុ　　ជីវទានំ មហាផលំ ។

កាលអ្នកឲ្យនូវជីវទាន គឺឲ្យនូវ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ និងពលៈ ចូរអាយុវែងសព្វកាល ជីវទាន មានផលច្រើន ។

យោ សោ ទទាតិ សក្ខិច្ចំ　　សីលវន្តេសុ តាទិសុ

ទានានានំ ១ រំ ទត្វា　　ជីវទានំ មហាផលំ ។

បុគ្គលណា ឲ្យនូវជីវិតដ៏ប្រសើរ ក្នុងអ្នកមានសីល បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ឲ្យដោយគោរព ជីវទាន មានផលច្រើន ។

ឯវํ មហាឥទ្ធិកា ឯសា យនិនំ បុញ្ញសម្ផ្ធា

តស្មា ធីរា បសំសន្ដិ បណ្ឌិតា កតបុញ្ញតំ ។

បុញ្ញសម្ផ្ធា គឺគុណជាតិជាហេតុដល់ព្រមគឺបុណ្យឯណា បុញ្ញសម្ផ្ធានេះ មានឫទ្ធិដ៏ធំក្រៃលែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ព្រោះហេតុនោះ បណ្ឌិតទាំងឡាយ អ្នកមានប្រាជ្ញារមែងសរសើរនូវកាពនៃបុគ្គលអ្នកមានបុណ្យធ្វើទុកហើយ ។

តេន ពុទ្ធានុភាវេន តេន ធម្មានុភាវេន

តេន សង្ឆានុភាវេន សព្ធេ ចាបា ១ិនស្ដ្ធុ ។

សូមឲ្យបាបទាំងពួងទាំងឡាយ ចូរវិនាសបាត់ទៅ ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធនោះ ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌នោះ ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឆនោះ ។

តេន ១ានានុភាវេន តេន សីលានុភាវេន

តេន សច្ចានុភាវេន សព្ធេ ចាបា ១ិនស្ដ្ធុ ។

សូមឲ្យបាបទាំងពួងទាំងឡាយ ចូរវិនាសបាត់ទៅ ដោយអានុភាពនៃទាននោះ ដោយអានុភាពនៃសីលនោះ ដោយអានុភាពនៃសច្ចៈនោះ ។

ជីវ១ានានុភាវេន សព្ធេ ឧ១ាតុ១ទ្ធ

ទុក្ខរោគ១យា ១ាតិ ១ិនស្ដ្ធុ អសេសតោ ។

ដោយអានុភាពនៃជីវទាន សូមឲ្យខត្បាតនិងឧបទ្រពទាំង
ឡាយទាំងពួង សេចក្ដីទុក្ខ រោគ និងភ័យ ចូរឲ្យវិនាសបាត់
ទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

មហាមេត្តាចាប

មេត្តាសុត្តំ រតនញ្ច ខន្ធាជានាដិយំ តថា ធជគ្គំ អង្គុលិមាលញ្ច ទិសាចាលញ្ច សត្តមំ អដ្ឋវីសតិពុទ្ធបរិត្តញ្ច អដ្ឋមង្គលំ ។

មេត្តាសូត្រ រតនបរិត្ត ខន្ធបរិត្ត អាដានាដិយបរិត្ត ធជគ្គបរិត្ត អង្គុលិមាលបរិត្ត ទិសាចាលបរិត្ត[1] បរិត្តនៃព្រះពុទ្ធម្ភៃប្រាំបីព្រះអង្គ[2] និងពុទ្ធជយមង្គល ៨ ប្រការ[3] ។ **សេយ្យថីទំ** *។ តើមានប្រការដូចម្តេចខ្លះ ។* **បណ្ណារសាតិ រុត្តំ មារវិជយញ្ច ជយញ្ច ធារណាតិរិមានន្ទមោគ្គល្លានញ្ច ចុន្ទញ្ច កស្សបំ មារាខនុតថាយ ។ សុរិយចន្ទញ្ចេវ ឆន្ទន្ត ១ វដ្ដជាតកំ មោរមង្គលបរិត្តញ្ច រាហុលញ្ច បរិត្តានិ សិរសានិ ច លោកានញ្ច ហិតត្ថាយ អត្តនោ សាវកា ច មាតាបិតុរស្ស** *ព្រះបរិត្តទាំង ១៥ គឺ មារវិជយបរិត្ត[4] ជយបរិត្ត ធារណបរិត្ត គិរិមានន្ទបរិត្ត មោគ្គល្លានបរិត្ត*

១មន្ត្ដតិបិសោ ៨ ទិស ។ ២ ធម៌ នមោ សព្ធពុទ្ធានំ ។ ៣ ធម៌ពាហុំ ។ ៤ ប្រហ្ម៌ហ្ម៌ លបទ ស្រែកជ័យយោសអភិសេក ។

ចុន្ទបរិត្ត កស្សបបរិត្ត មារាទនុបរិត្ត[1] សុរិយបរិត្ត ចន្ទិមបរិត្ត ឆទ្ទន្តបរិត្ត វដ្ដកបរិត្ត មោរបរិត្ត មង្គលបរិត្ត រាហុលបរិត្ត ព្រះបរិត្តដ៏កំពូល ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើនដល់សត្វលោកផង ដល់សាវ័ករបស់ខ្លួនផង ដល់មាតាបិតាផង **សព្វានិ ចតុវីសានិ ពុទ្ធេនេវ បកាសិតា អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ សព្វលោកស្ស តិ** *ព្រះបរិត្តទាំង ២៤ នេះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សម្ដែងហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់សត្វលោក។*

ឥមេ មាតាបិតរោ បរលោកំ គន្ត្វា ឥធ សាសនេ ឥមស្ស មាតាបិតុរស្ស អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ទីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ផត្តីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ។

មាតាបិតាទាំងឡាយ ដែលទៅកាន់បរលោកហើយក្ដី ដែលមានជីវិតរស់នៅ ក្នុងសាសនានេះក្ដី សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបានទទួលសេចក្ដីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្ដីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្ផត្តិទាំងឡាយ សូមការពារខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

---

[1] *ប្រ័ហាលមន្ត ចំណាងព្រះខបគុត្ត ។*

៥មេ ភគនិយា ញាតកា ពន្ធុវ៑ាកុលុបកសហាយកា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឧីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ឬត្ដីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខីអត្ដានំ បរិហរន្តុ ។

ញាតិ ដែលជាបងប្អូន ផៅពង្សសន្ដាន ជីតុន និងសម្ងាញ់ទាំងឣ្ងាយ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្ដីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំ ញ៉ាបាទគ្នា កុំមានសេចក្ដីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមាន រោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្ឬត្ដិទាំងឣ្ងាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជា សុខតរៀងទៅ ។

៥មេ រាជានោ ទេវ៉ាធិបតិទេវ៉ា សហ បុត្ដទារា សហ អមច្ចា សហ បរិវ៉ារា ជនា សហ សេនាបតិ សហ ពលពាហនា សហ ទាសាទាសី ហត្ដីអ្ឬគោណ្ឌមហ៊ីសាទយោ អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឧីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ឬត្ដីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខីអត្ដានំ បរិហរន្តុ ។

ព្រះរាជាទាំងឡាយ ទេវាធិបតីទាំងឡាយ មួយអន្ទៀដោយបុត្រនិងភរិយា មួយអន្ទៀដោយអាមាត្យ មួយអន្ទៀដោយជនដែលជាបរិវារ មួយអន្ទៀដោយសេនាបតី មួយអន្ទៀដោយពលពាហនៈ មួយអន្ទៀដោយទាសាទាសី និងជ្រី សេះ គោ ក្របីជាដើម សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមស្មឹ គាមេ វា រាជធានិយោ វា អរញ្ញេសុ វា សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឋិយាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ឫទ្ធីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅក្នុងស្រុកក្តី រាជធានីក្តី ព្រៃក្តី សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ មនុស្សា ច រត្តិន្ទិវញ្ច ឥត្តី វា បុរិសោ វា កុមារោ វា កុមារី វា យេ ច ឧហារ, យេ ច មជ្ឌិមបុរិសា, យេ ច រុឌ្ឍា,

យេ ច ឧលិត្ថា, យេ ច សមិត្ថា, យេ ច ពាលា, យេ ច បណ្ឌិតា, យេ ច សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឧីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ឫត្ដីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខី អត្ដានំ បរិហរន្តុ ។

មនុស្សទាំងឡាយនេះ ទោះជាស្ត្រីក្ដី បុរសក្ដី កុមារាក្ដី កុមារីក្ដី កម្លោះក្ដី អ្នកកណ្ដាលក្ដី អ្នកមានក្ដី អ្នកក្រក្ដី អ្នកសម្រេចក្ដី ពាលក្ដី បណ្ឌិតក្ដី ម្យ៉ាងទៀត សត្វទាំងឡាយទាំងពួងឯណា សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបានទទួលសេចក្ដីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្ដីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្ឫត្ដិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

អយំ សុរិយោ ច, អយំ ចន្ទោ ច, ពារណា ច, ឆាគោ ច, ភារទ្វាជោ ច, សុមនោ ច, សហាទេវ មហិទ្ធិកា មហានុភាវា ច, អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឧីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្ឫត្ដីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខី អត្ដានំ បរិហរន្តុ ។

សុរិយទេពនេះ ចន្ទទេពនេះ ពរណាទេពនេះ នាគទេពនេះ ការទ្វាជទេពនេះ សុមនទេពនេះ សហាទេពនេះ ជាអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាពច្រើន សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តី ព្រួយចំរ៉ៃបង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ ចាតុម្មហារាជិកាទេវា តាវត្តឹសាទេវា យាមាទេវា តុសិតាទេវា និម្មានរតីទេវា បរនិម្មិតវសវត្តីទេវា យាវ ព្រហ្មលោកា ព្រហ្មចារិសង្ខា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណ-សុភា សុភាកិណ្ហកា វេហប្ផលា អសញ្ញីសត្តា អវិហា អតប្ផា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋកា អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញា-ណញ្ចាយតនំ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ មហាព្រហ្មសង្ខាតា បថវីតលគោ យាវ ភវគ្គសមន្តគោ ច អវិជ្ជហិតា្វ យាវ ចក្ក្ខាទ្ឍ្ឍ្ឍ្ឍ ឥតរា សព្ពេ សត្តា ឥមេ សត្តា អចានា វ ទ្ធិចានា វ ចតុប្ផានា វ ពហុប្ផានា

បក្ខិមេហិ វា ជលេហិ វា ថលេហិ វា អន្តលិក្ខេហិ វា តេ ច សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឌា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឋីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ,សម្ឫត្តីហិ សមិជ្ឌន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

ចាតុម្មហារាជិកាទេវតាទាំងឡាយ តាវត្តឹសទេវតាទាំងឡាយ យាមាទេវតាទាំងឡាយ តុសិតទេវតាទាំងឡាយ និម្មានរតិទេវតាទាំងឡាយ បរិនិម្មិតវសវត្តិទេវតាទាំងឡាយ រហូតដល់ព្រហ្មលោក គឺព្រហ្មបារិសជ្ជាទាំងឡាយ ព្រហ្មបុរោហិតាទាំងឡាយ មហាព្រហ្មាទាំងឡាយ ព្រហ្មបរិត្តាកាទាំងឡាយ ព្រហ្មអប្បមាណាកាទាំងឡាយ ព្រហ្មអាភស្សរាទាំងឡាយ ព្រហ្មបរិត្តសុភាទាំងឡាយ ព្រហ្មអប្បមាណសុភាទាំងឡាយ ព្រហ្មសុភាកិណ្ហកាទាំងឡាយ ព្រហ្មវេហប្ផលាទាំងឡាយ ព្រហ្មអសញ្ញីសត្វទាំងឡាយ ព្រហ្មអវិហាទាំងឡាយ ព្រហ្មអតប្បាទាំងឡាយ ព្រហ្មសុទស្សាទាំងឡាយ ព្រហ្មសុទស្សីទាំងឡាយ ព្រហ្មអកនិដ្ឋកៈទាំងឡាយ ព្រហ្មអាកាសានញ្ចាយតនៈទាំងឡាយ ព្រហ្មវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈទាំងឡាយ ព្រហ្មអាកិញ្ចញ្ញាយនតៈទាំងឡាយ ព្រហ្មនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈទាំងឡាយ តាំងពីមហាព្រហ្មរហូតមកផ្ទៃផែនដី មិនលះបង់ដោយជុំវិញនៃកព រហូតទីបំផុតនៃចក្កវាឡ សត្វទាំងឡាយដែលនៅក្នុងកពជនៃក្តី សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលមិនមានជើងក្តី ជើងពីរក្តី ជើងបួនក្តី ជើងច្រើនក្តី សត្វស្លាបក្តី សត្វគោកក្តី សត្វទឹកក្តី សត្វ

អាកាសក្តី សត្វទាំងឡាយទាំងពួងនោះ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ និរយេ អដ្ឋ និរយេសុ សញ្ជីវេសុ កាឡសុត្តេសុ សង្ឃាតេសុ រោរុវេសុ មហារោរុវេសុ តាបនេសុ មហាតាបនេសុ អវីចីសុ មហាអវីចីសុ លោហកុម្ភីសុ មហាលោហកុម្ភីសុ សិម្ពលិរុក្ខេ វា ខារនទិយំ វា អង្គារបព្វតេ វា អយកុឡេ វា ថុសេ វា សុក្ខេ វា យន្តចាសាណេ វា អយំ មហាបថវី យាវ សោឡសនិរយេសុ អដ្ឋ មហានិរយេសុ សព្វេ តេ និរយេសុ សត្តា លោកន្តរនិរយេសុ សត្តា កាយកម្មេន វា វចីកម្មេន វា មនោកម្មេន វា អមាតាបិតោ អលេនតោ អសរណោតោ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងនរក ១៦ រណ្តៅ ក្នុងនរក ៨ រណ្តៅ និងក្នុងលោកន្តរនរក មានសញ្ជីវនរក កាឡសុត្តនរក សង្ឃាតនរក រោរុវនរក មហារោរុវនរក តាបននរក មហាតាបននរក អវិចីនរក មហាអវិចីនរក លោហកុម្ភីនរក មហាលោហកុម្ភីនរក ដែលស្ថិតនៅដើមរកាក្តី ស្ទឹងជីប្រៃក្តី ភ្នំភ្លើងក្តី ដុំដែកក្តី អង្កាមក្តី ទីស្ងួតក្តី គ្រឿងយន្តថ្មក្តី ជាអ្នក

មិនមានមាតាបិតា មិនមានទីពួន មិនមានទីពឹង ព្រោះកាយកម្ម វចីកម្ម និងមនោកម្មរបស់ខ្លួន (ដែលជាទុច្ចរិត)

មម **បុញ្ញានុភាវេន** **មម** **មេត្តានុភាវេន** **មម** **ការុណានុ-ភាវេន** **មម** **មុទិតានុភាវេន** **មម** **ឧបេក្ខានុភាវេន** *ដោយអានុភាពនៃបុណ្យរបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃមេត្តារបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃការុណារបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃមុទិតារបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃឧបេក្ខារបស់ខ្ញុំ* **សព្វេ** **តេ** **និរយកសត្តា** **អវេរា** **ហោន្តុ,** **សុខិតា** **ហោន្តុ,** **និទ្ទុក្ខា** **ហោន្តុ,** **អព្យាបជ្ឌា** **ហោន្តុ,** **អនីឃា** **ហោន្តុ,** **អរោគា** **ហោន្តុ,** **សម្ឫទ្ធីហិ** **សមិជ្ឌន្តុ,** **សុខី** **អត្តានំ** **បរិហរន្តុ** ។ *សត្វនរកទាំងឡាយទាំងពួងនោះ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមការពារខ្លួន ឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។*

មហាមេត្តាចាហো និដ្ឌិតো ។

មេត្តាសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *សូត្រនេះមានឈ្មោះថា មេត្តាសូត្រ គឺខ្ញុំឈ្មោះអានន្ទ បានស្តាប់មកយ៉ាងនេះថា* ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ *សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី* ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ។ *ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ* ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សុំ។ *ភិក្ខុទាំងនោះទទួលព្រះពុទ្ធដីការនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ* ។ ភគវា ឯតទវោច *ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា* មេត្តាយ ភិក្ខវេ ចេតោវិមុត្តិយា អាសេវិតាយ ភាវិតាយ ពហុលីកតាយ យានីកតាយ វត្ថុកតាយ អនុដ្ឋិតាយ បរិចិតាយ សុសមារទ្ធាយ អដ្ឋានិសំសា បាដិកង្ខា។ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មេត្តាចេតោវិមុត្តិ ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យច្នៃក ចំរើនធ្វើឲ្យរឿយៗ ធ្វើឲ្យជូចយាន ធ្វើឲ្យជាទីនៅ បានតាំងទុករឿយ ៗ បានសន្សំ បានប្រារព្ធល្អហើយ មានអានិសង្ស ៨ ប្រការជាប្រាកដ* ។ កតមេ អដ្ឋ? *អានិសង្ស ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ?* សុវំ សុបតិ *ដេកលក់ ជាសុខ ១* សុវំ បដិពុជ្ឈតិ *ភ្ញាក់ឡើងជាសុខ ១* ន បាបកំ សុបិនំ បស្សតិ *មិនឃើញនូវសុបិនអាក្រក់ ១* មនុស្សានំ បិយោ ហោតិ *ជាទីស្រឡាញ់នៃពួកមនុស្ស ១* អមនុស្សានំ បិយោ ហោតិ *ជាទីស្រឡាញ់នៃពួកអមនុស្ស ១* ទេវតា រក្ខន្តិ *ពួកទេវតា តែងរក្សា ១* ន ឡាស្ស អគ្គិ វា វិសំ វា សត្ថំ វា កមតិ

ក្ងើងក្តី ថ្នាំពិសក្តី សស្ត្រាវុធក្តី មិនប៉ះពាល់នូវបុគ្គលនោះ ១ ឧត្តរិ អប្ប*ដិ-*
*វិជ្ឌ*ន្តោ ព្រ*ហ្ម*លោ*ក*ូ*ប*គោ ហោ*តិ* *កាលបើ មិនទាន់បានគុណវិសេស*
ជាន*ខ*ាន*ខ*ាន*ស*ាន*ទ*ៅ *រ*ាមង*ទ*ៅ*ក*ើ*ត*ក*ុ*ង*ព*្រ*ហ*្ម*លោ*ក* ១ ។ *ម*េ*ត*្ត*ា*យ ភ*ិ*ក*្ខ*ូ* វ*េ*ចេ*ត*ោ-
วิ*ม*ุ*ต*ฺ*ติ*ยา *อ*า*ส*ว*ิ*ต*ายา *ภ*า*ว*ิ*ต*ายา *ต*ห*ุ*ล*ี*ก*ต*ายา *ย*า*น*ี*ก*ต*ายา
*ว*ต*ฺ*ถ*ุ*ก*ต*ายา *อ*น*ุ*ฏ*ฐ*ิ*ต*ายา *ป*ริ*จ*ิ*ต*ายา *ส*ุ*ส*ม*า*ร*ท*ฺ*ธ*ายา *ส*ม*ห*ิ*ต*ายา *อ*ช*ฺ*ฌ*ต*ฺ*ต*ส*ั*ง*ข*ย*า
*จ*า*ด*ิ*ก*ง*ฺ*ข*ต*ิ *ម*្ន*ា*ល*ភ*ិ*ក*្ខ*ុ*ទ*ាំ*ង*ឡ*ាយ *ម*េ*ត*្ត*ា*ចេ*ត*ោ*ว*ิ*ม*ุ*ต*ฺ*ติ *ដ*ែ*ល*ប*ុ*គ*្គ*ល*ធ*្វ*ើ *ឲ*្យ
ប្ន*ឹ*ក *ច*ំ*រ*ើ*ន*ធ*្វ*ើ *ឲ*្យ*រ*ៀ*ម* ។ *ធ*្វ*ើ *ឲ*្យ*ដ*ូ*ច*យ*ា*ន *ធ*្វ*ើ *ឲ*្យ*ជ*ា*ទ*ី*ន*ៅ *ប*ា*ន*ត*ាំ*ង*ទ*ុ*ក*រ*ៀ*ម* ។
បា*ន*ส*ง*ฺ*ห*ํ *ប*ា*ន*ប្រ*ារ*ព*្ធ*ល*្អ*ហ*ើ*យ *រ*ាមង*ម*ា*ន*អ*ា*ន*ិ*ส*ง*ฺ*ส *៨* *ป*ร*ะ*ก* า*ร*ជ*ា*ป*ร*ะ*ก*ដ ។

យោ *ច* *ម*េ*ต*ฺ*ต*ํ *ภ*า*ว*ย*ติ* *อ*ป*ฺ*ป*ม*า*ณ*ํ *ป*ริ*ส*ฺ*ส*ุ*ต*ោ
*ต*ส*ฺ*ส *ส*ํ*ย*ោ*ช*ន*า *ห*ោ*ต*ิ *ป*ริ*ส*ฺ*ส*ุ*ต*ោ *ข*ุ*ป*ธ*ิ*ก*ฺ*ข*ย*ํ ។

បុ*គ*្គ*ល*ដ*ែ*ល*ន*ឹ*ក*រ*ល*ឹ*ក*ចំ*ពោ*ះ *ច*ំ*រ*ើ*ន*នូ*ว*ម*េ*ต*ฺ*ต*ា *ป*ร*ะ*ม*า*ณ*ม*ิ*ន*ป*ា*ន*
ពិ*ច*ា*រ*ណ*ា*ឃ*ើ*ញ*នូ*ว*ក*ា*រ*អ*ស*់*ទ*ៅ*ន*ៃ*ข*ุ*ป*ธ*ิ*ก*ฺ*ก*ิ*ล*ส *ส*ํ*ย*ោ*ช*ន:
ទាំ*ง*ឡ*ាយ*ก*៏*ស*្រ*ាល*ស*្ដ*ើ*ង* (*ช*า*ก*ข*ง*ฺ*ข*ส*ง*ฺ*ห*ะ*ន*ោ*ន*) ។

ฉ*ก*ม*ฺ*ป*ิ* *ย*ะ *จ*า*ณ*ม*ห*ุ*ช*ฺ*ช*ิ*ต*ฺ*ต*ោ
มេ*ต*ฺ*ต* า*ย*ติ *ก*ุ*ส*ล*ี* *ต*េ*น* *ห*ោ*ต*ิ
*ส*ព*ฺ*ព*ะ *ช*ា*ณ*ោ *ม*ห*ส*ា*ร*ุ*ก*ม*ฺ*ป*ี
*ป*ห*ู*ต*ม*ริ*ย*ោ *ป*ก*ก*ោ*ต*ิ *ป*ุ*ญ*ฺ*ญ*ํ ។

បើ*ប*ុ*គ*្គ*ล*ម*ា*ន*ចិ*ត*្ត*ម*ិ*ន*ប្រ*ទ*ូ*ស*ស*ត*្ត*ូ*ណ*ា*ម*ួ*យ *ណ*្ហ*ោ*ះ
ថា*ជ*ា*ប*់*ម*េ*ต*ฺ*ต*ា *ก*ุ*ส*ล*ก*៏*រ*ាមង*ក*ើ*ต*ម*ា*ន *ដ*ោ*យ*ហ*េ*ต*ុ
នោ*ះ *ច*ំ*ណ*ែ*ก*ព*ระ*អ*ริ*ย*:*ม*ា*ន*ចិ*ต*ฺ*ต*អ*ន*ុ*ค*្ર*ោ*ះ*ส*ត*ូ*ទ*ាំ*ง
ឡា*យ*ទ*ាំ*ง*ព*ួ*ง *ต*ែ*ง*ធ*្វ*ើ*ป*ุ*ณ*ฺ*ย*ប*្រ*ើ*ន ។

យេ សត្តសណ្ឌំ បឋវឹ វិជេត្វា
រាជិសយោ យជមានា អនុបរិយគា
អស្សមេធំ បុរិសមេធំ
សម្មាបាសំ វាជបេយ្យំ និរគ្គឡំ ។

ពួកស្តេចណាដែលប្រាកដដូចជាឥសី បានឈ្នះនូវផែនដីដែលពាសពេញដោយមនុស្ស សត្វ កាលឲ្យទាន ប្រព្រឹត្តរឿយ ៗ (ដោយសង្គហវត្ថុ ៤ ប្រការ) គឺឈ្លាសវៃក្នុងការទំនុកបម្រុងធញ្ញជាតិ ១ ឈ្លាសវៃក្នុងការទំនុកបម្រុងមនុស្ស ១ ការចងចិត្តមនុស្ស ១ ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ១ មិនបាច់ប្រើរនុកទ្វារផ្ទះឡើយ ។

មេត្តស្ស ចិត្តស្ស សុភាវិតស្ស
កលម្បិ តេ នានុភវន្តិ សោឡសឹ
ចន្ទប្បភា តារគណាវ សព្វេ
យថា ន អគ្ឃន្តិ កលម្បិ សោឡសឹ ។

ការឲ្យទានទាំងឡាយនោះ ក៏មិនដល់នូវចំណិតក្នុងចំណែក១៦ នៃមេត្តាចិត្ត ដែលបានអប់រំហើយដូចជារស្មីព្រះចន្ទ្រនិងពួកផ្កាយទាំងពួង ។

យោ ន ហន្តិ ន ឃាតេតិ ន ជិនាតិ ន ជាបយេ
មេត្តំ សោ សព្វភូតានំ វេរំ តស្ស ន កេនចីតិ ។

បុគ្គលណា ជាអ្នកមានចំណែកនៃមេត្តាសមាធិចិត្ត ចំពោះពួកសត្វទាំងអស់ មិនបៀតបៀន មិនសម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វជទៃដោយខ្លួនឯង មិនប្រើអ្នកជទៃឲ្យធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វជទៃ វេរៈរបស់បុគ្គលនោះ មិនមានដោយហេតុណាមួយឡើយ។

មេត្តាសុត្តំ និដ្ឋិតំ ចប់មេត្តាសូត្រ។

ឧដ្ឋានសូត្រ

ឧដ្ឋហថ និសីទថ   កោ អត្ថោ សុបិតេន វោ
អាតុរានញ្ហិ កា និទ្ទា   សល្លវិទ្ធាន រុប្បតំ ។

(ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងពួកភិក្ខុយ៉ាងនេះថា)

អ្នកទាំងឡាយចូរក្រោក (ចូរអង្គុយចម្រើនកម្មដ្ឋាន)
ប្រយោជន៍អ្វី ដោយការដេកលក់របស់អ្នកទាំងឡាយ
ព្រោះថា អ្នកទាំងឡាយ ឈឺជានិច្ច ត្រូវសរគឺរាគាទិក្កិលេស
ចាក់ដោតហើយ កំពុងតែលំបាក ម្តេចក៏នៅដេកលក់ ។

ឧដ្ឋហថ និសីទថ   ទឡ្ហំ សិក្ខថ សន្តិយា
មា វោ បមត្តេ វិញ្ញាយ   មច្ចុរាជា អមោហយិត្ថ វសានុគេ ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរក្រោកអង្គុយ ចូរសិក្សាឲ្យមាំមួន ដើម្បីសេចក្តី
ស្ងប់ កុំឲ្យមច្ចុរាជបានដឹងនូវអ្នកទាំងឡាយថា ជាអ្នកប្រមាទ
ហើយធ្វើឲ្យវង្វេង លុះក្នុងអំណាចនៃខ្លួនឡើយ ។

យាយ ទេវា មនុស្សា ច សិតា តិដ្ឋន្តិ អត្ថិកា
តរថេតំ វិសត្តិកំ   ខណោ វោ មា ឧបច្ចគា
ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និរយម្ហិ សមប្បិតា ។

ពួកទេវតានិងមនុស្ស ត្រូវការនឹងអារម្មណ៍ជាដើម អាស្រ័យ
ជាប់នៅ (ក្នុងអារម្មណ៍នោះ) ព្រោះតណ្ហាណា អ្នកទាំងឡាយ
ចូរឆ្លងនូវតណ្ហាជាគ្រឿងផ្សាយទុំះ កុំឲ្យខណៈកន្លងផុតនូវអ្នក

ទាំងឡាយទ្បើយ ព្រោះថា ពួកជនដែលខណៈកន្ធងហើយ រមែងសោកណែនណាន់ ក្នុងនរក ។

បមាទោ រជោ បមាទោ បមាទានុបតិតោ រជោ
អប្ប្ៃមាទេន វិជ្ជាយ អព្ៃហោ សល្ៃមត្តនោតិ។

សេចក្ដីប្រមាទ ជាធូលី ធូលីធ្លាក់ចុះតាមសេចក្ដីប្រមាទ ព្រោះតែសេចក្ដីប្រមាទ កុលបុត្រដកចោលនូវសរគឺរាគាទិក្លេសរបស់ខ្លួនបាន ដោយវិជ្ជា គឺអាសវក្ខយញ្ញាណ ព្រោះតែសេចក្ដីមិនប្រមាទ ។

ឧដ្ឋានសុត្តំ និដ្ឋិតំ *ចប់ឧដ្ឋានសូត្រ។*

សរណទីបិកាគាថា

ពហុំ វ សរណំ យន្តិ បព្វតានិ វនានិ ច

អារាមរុក្ខចេត្យានិ មនុស្សា ភយតជ្ជិតា។

មនុស្សទាំងឡាយមានចំនួនច្រើន កាលដែលភ័យគ្រប់សង្កត់ហើយ តែងយកភ្នំទាំងឡាយខ្លះ ព្រៃទាំងឡាយខ្លះ អារាមនិងដើមឈើ ដែលជាចេតិយទាំងឡាយខ្លះ ជាទីពឹង ។

នេតំ ខោ សរណំ ខេមំ នេតំ សរណមុត្តមំ

នេតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ។

ទីពឹងនុ៎ះឯង មិនមែនជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះមិនមែនជាទីពឹងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ បុគ្គលមិនដែលរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះទេ ។

យោ ច ពុទ្ធញ្ច ធម្មញ្ច សង្ឆញ្ច សរណំ គតោ

ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតិ

ទុក្ខំ ទុក្ខសមុប្បាទំ ទុក្ខស្ស ច អតិក្កមំ

អរិយញ្ចដ្ឋង្គិកំ មគ្គំ ទុក្ខូបសមគាមិនំ។

បុគ្គលណាមួយ បានដល់នូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ ជាទីពឹងទីរឭក ហើយឃើញនូវអរិយសច្ចទាំង៤ គឺសេចក្ដីទុក្ខ១ សមុទ័យជាដែន

កើតឡើងព្រមនៃសេចក្ដីទុក្ខ១ និរោធជាទីកន្ធងបង់នូវសេចក្ដីទុក្ខ១ មគ្គមានអង្គ៨ដ៏ប្រសើរ ដែលញុំងសត្វឲ្យដល់នូវព្រះនិញ្ជាន ជាស្ថានរម្ងាប់បង់នូវសេចក្ដីទុក្ខ១ ដោយប្រាជ្ញដ៏ត្រូវ

ឯតំ ខោ សរណំ ខេមំ ឯតំ សរណមុត្តមំ

ឯតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ។

ទីពឹងនុ៎ះឯងជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះជាទីពឹងដ៏ខ្ពស់ (របស់បុគ្គលនោះ) បុគ្គល រមែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះឯង ។

ឧលិទ្ធសុត្តគាថា

យស្ស *សទ្ធា* **តថាគតេ** **អចលា** **សុបតិដ្ឋិតា** *បុគ្គលឯណា (មាន)សេចក្ដីជឿតម្កល់មាំ ឥតកម្រើក ចំពោះព្រះតថាគត*

សីលញ្ច **យស្ស** **កល្យាណំ** **អរិយកន្តំ** **បសំសិតំ** *បុគ្គលឯណា (មាន)សីលដ៏ល្អ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះអរិយៈ ដែលព្រះអរិយៈទាំងឡាយលោកសរសើរហើយ*

សង្ឆេ **បសាទោ** **យស្ស** **ត្ថិ** **ឧជុភូតញ្ច** **ទស្ស** នំ *បុគ្គលឯណា មានសេចក្ដីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសង្ឆផង មានសេចក្ដីយល់ឃើញដ៏ត្រូវត្រង់ផង*

អនលិទ្ធោតិ តំ អាហុ អមោឃន្តស្ស ជីវិតំ *បណ្ឌិតទាំងឡាយលោកហៅបុគ្គលនោះថា មិនមែនជាអ្នកទ័លក្រឡើយ ជីវិតរបស់បុគ្គលនោះ មិនមែនសោះសូនឥតប្រយោជន៍ឡើយ*

តស្មា សទ្ធញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មទស្សនំ

អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធាន សាសនំ។

ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលរាវរកឃើញនូវសាសនាគឺពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ក៏គួរប្រកបរឿយៗ នូវសេចក្តីជឿផង នូវសីលផង នូវសេចក្តីជ្រះថ្លាផង នូវកិរិយាឃើញនូវធម៌ផង ។

ការវសុត្តគាថា

យេ ច អតីតា សម្ពុទ្ធា យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

យោ ចេតរហិ សម្ពុទ្ធោ ពហូនំ សោកនាសនោ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់កន្លងហួសទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលមិនទាន់បានត្រាស់ក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ជាអ្នកញ៉ាំងសេចក្តីសោករបស់ជនទាំងឡាយច្រើន ឲ្យវិនាសទៅ (មាន) ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី ។

សព្វេ សទ្ធម្មគរុនោ *ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ (ទាំងឡាយនោះ) គ្រប់ព្រះ*

អង្ក សុទ្ធតែមានសេចក្ដីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម

ឋិតាវីសុ ឋិតាតិ ច *ព្រះអង្គគង់នៅរួចទៅហើយក្ដី គង់នៅក្នុងកាលឥឡូវនេះក្ដី*

អថាបិ ឋិតាវិសុន្តិ *ទីងគង់នៅតទៅទៀតក្ដី*

ឯសា ពុទ្ធាន ធម្មតា *កិរិយាបែបនេះ ជាធម្មតារបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ*

តស្មា ហិ អត្តកាមេន មហាត្ថមភិកង្ខតា

សទ្ធម្មោ គរុកាតព្ពោ សរំ ពុទ្ធាន សាសនំ។

ក៏ព្រោះហេតុដូច្នោះ បុគ្គលអ្នកស្រឡាញ់នូវខ្លួន អ្នកប្រាថ្នានូវការៈជាធំ កាលពួកយើញនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ គួរតែធ្វើនូវសេចក្ដីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម ។

ចតុតោបមសុត្តគាថា

យថាបិ សេលា ឋិតុលា ឆកំ អាហាច្ច ចតុ្ទ

សមន្តា អនុបរិយេយ្យុំ ឯវ្ជ្ជាវេន្ត ចតុទ្ទិសា។

ប្រសិនណាបើភ្នំទាំងឡាយ សុទ្ធសឹងតែថ្មដ៏ខ្ពស់ពេញអាកាស រមៀលកិនទូវសត្វទាំងឡាយ ដែលមកដោយជុំវិញទាំង៤ទិស យ៉ាងណាមិញ ។

ឯវំ ជរា ច មចុ ច អធិវត្តន្តិ ចាណិនោ

ខត្តិយេ ព្រាហ្មណេ វៃសេ សុទ្ទេ ចណ្ឌាលបុក្កុសេ។

សេចក្ដីចាស់ សេចក្ដីស្លាប់ តែងគ្របសង្កត់នូវសត្វទាំងឡាយ (មិនរើសមុខ) ទោះជាក្សត្រក៏ដោយ ជាព្រាហ្មណ៍ក៏ដោយ ជាអ្នកជំនួញក៏ដោយ ជាពួកគូលីក៏ដោយ ជាពួកចណ្ឌាលក៏ដោយ ជាអ្នកចាក់សំរាមចោលក៏ដោយ យ៉ាងនោះឯង

ន កញ្ចិ បរិវជ្ជេតិ សព្វមេវាភិមទ្ទតិ *ឥតមានវៀរលែងនូវបុគ្គលណាមួយឡើយ តែងគ្របសង្កត់ញ្ចាំញីនូវសត្វទាំងអស់មិនឲ្យសល់មួយ*

ន តត្ថ ហត្ថីនំ ភូមិ *ភូមិនៃដំរីទាំងឡាយ មិនមានក្នុងជរានិងមរណៈនោះទេ*

ន រថានំ ន បត្តិយា *(ភូមិ)នៃរថទាំងឡាយក៏មិនមាន ទាំង(ភូមិ)នៃពលថ្មើជើងទាំងឡាយក៏មិនមាន (ក្នុងជរានិងមរណៈនោះឡើយ)*

ន ចាបិ មន្តយុទ្ធេន សក្ក្លា ដេតុំ ធនេន វ *ម្យ៉ាងទៀត ឥតមានអ្នកណាមួយនឹងឈ្នះ (នូវជរានិងមរណៈនោះ) ដោយការតតាំងច្បាំងដោយនូវវេទមន្ត ឬដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិបានឡើយ*

តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ ហោសោ

សម្ម្ដសុ អត្ដមត្ដនោ

ពុទ្ធេ ធម្មេ ច សង្ឆ្ជ ច

ធីរោ សទ្ធំ និវេសយេ។

ព្រោះហេតុនោះ បុរសជាបណ្ឌិតអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលឃើញនូវ

ប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ក៏គួរនឹងបណ្តុះនូវសទ្ធា ចំពោះព្រះពុទ្ធនិងព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ

យោ ធម្មចារី *ការយេន* **វាចាយ ឧត ចេតសា** *បុគ្គលណាមួយ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ដោយកាយ ដោយវាចា ឬដោយចិត្ត*

ឥធេវ នំ បសំសន្តិ *បណ្ឌិតទាំងឡាយ តែងសរសើរនូវបុគ្គលនោះ ក្នុងលោកនេះឯង*

បេច្ច សគ្គេ បមោទតិ *បុគ្គលនោះលុះទៅកាន់បរលោកនាយ ហើយ តែងត្រេកអរក្នុងស្ថានសួគ៌ទៀត ។*

សំវេជនីយគាថា

ន ការមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ

ន ចាបិ យំ ឯককុលស្ស ធម្មោ

សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស

ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនិច្ចតា។

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថា អនិច្ចតាធម៌ គឺសភាពប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់ អនិច្ចតាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយ១)ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយ១) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយ១ ក៏មិនមែនទេ អនិច្ចតាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ

ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ

សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស

ឯសេវ ធម្មោ យទិទញ្ច ទុក្ខតា។

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថាទុក្ខតាធម៌ គឺសភាពជាទុក្ខ ទុក្ខតាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ)ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយៗ ក៏មិនមែនទេ អនិច្ចតាធម៌ទ៉ុះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្ត ព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ

ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ

សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស

ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនត្តតា។

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថាអនត្តាធម៌ គឺសភាពមិនមែនជារបស់ខ្លួន អនត្តាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ)ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយៗ ក៏មិនមែនទេ អនិច្ចតាធម៌ទ៉ុះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្ត ព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ

ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោ។

សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើង នឹងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា រមែងកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំងឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្ដីសុខគ្រប់យ៉ាង។

សព្វេ សត្តា មរិស្សន្តិ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ

យថាកម្មំ គមិស្សន្តិ បុញ្ញចាបផលូបគា

និរយំ ចាបកម្មន្តា បុញ្ញកម្មា ច សុគតឹ។

សត្វទាំងឡាយទៀងតែនឹងស្លាប់គ្រប់ៗគ្នា ព្រោះថាជីវិត(របស់សត្វទាំងឡាយ) សុទ្ធតែមានសេចក្ដីស្លាប់នៅខាងចុងបំផុតគ្រប់ៗប្រាណ (ម្យ៉ាងទៀត)សត្វទាំងឡាយរមែងកាន់យកនូវផលបុណ្យផលបាប ហើយនឹងទៅតាមយថាកម្ម គឺទៅតាមគួរដល់អំពើល្អនិងអាក្រក់ដែលខ្លួនបានធ្វើ អ្នកដែលធ្វើបាប តែងធ្លាក់ទៅសោយទុក្ខក្នុងនរក ចំណែកខាងអ្នកដែលធ្វើបុណ្យ តែងឡើងទៅកាន់សុគតិភព ។

តស្មា ការយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្ភរាយិកំ

បុញ្ញានិ បរលោកស្មឹ បតិដ្ឋា ហោន្តិ ចាណិនំ។

ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណង់ចង់បានសេចក្តីសុខ (ដល់ខ្លួន) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើបុណ្យ ដែលជាគុណ គឺអ្នកប្រាជ្ញតែងរាប់អាន ឲ្យបានជាកិច្ច គឺខ្លួនត្រូវកសាងសន្សំ (គ្រាន់ទ្រទ្រង់ជាទីពឹង) នៅក្នុងកពខាងនាយ (ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយតែងជាទីពឹងពំនាក់របស់សត្វទាំងឡាយក្នុងបរលោក ។

ផេណូបិណ្ឌូបមំ រូបំ វេទនា បុព្ពុឡូបមា

មរីចិកូបមា សញ្ញា សង្ខារា កទលូបមា

មាយូបមញ្ច វិញ្ញាណំ ទេសិតាទិច្ចពន្ធុនា។

រូបមានសេចក្តីប្រៀបធៀបទឹងជ្រុំនៃពពុះទឹក វេទនាមានសេចក្តីប្រៀបធៀបទឹងក្រពេញទឹក ដែលបោ៉ងឡើងព្រួចៗ សញ្ញាមានសេចក្តីប្រៀបធៀបទឹងដើមចេក វិញ្ញាណមានសេចក្តីប្រៀបធៀបទឹងកលមាយា (សេចក្តីប្រៀបធៀបនៃខន្ធទាំង៥នេះ) គឺព្រះសម្ពុទ្ធមានផៅពង្សដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដូចជាព្រះអាទិត្យ ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងហើយ ។

អចិរំ វតយំ កាយោ បឋវឺ អធិសេស្សតិ

ឆុទ្ធោ អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំ វ កលិङ्गរំ។

កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានទេ្លយ តែមានវិញ្ញាណទៅប្រាសហើយ ជាកាយគឺគេបោះបង់ចោល ក៏ទឹងដេកសង្ខ្ពត់នៅលើផែនដី ដូចជាអង្ខ្ពត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មាន ។

អាយុ ឧស្មា ច វិញ្ញាណំ　　យទា កាយំ ជហន្តិមំ

អបវិជ្ឌោ តទា សេតិ　　និរត្តំវ កលិង្គរំ។

អាយុក្តី ភ្លើងធាតុក្តី វិញ្ញាណក្តី តែលះបង់នូវកាយនេះទៅក្នុងកាលណាហើយ(កាយនេះក៏ដល់នូវសេចក្តីមិនគួរនឹងទុកជាក់ឲ្យនៅលើផ្ទះសម្បែងបានឡើយ) គេតែងនាំយកទៅចោលឲ្យដេកនៅ (លើផែនដី) ក្នុងកាលនោះឯងដូចជាអង្គត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

យថា ឧណ្ណានេ គោចាលោ　　ភារេ ចាជេន្តិ គោចរំ

ឯវំ ជរា ច មច្ចុ ច　　អាយុំ ចាជេន្តិ ចាណិនំ។

គង្វាលគោ កៀងគោទាំងឡាយទៅកាន់ទីគោចរដោយអាជ្ញា គឺជំបង ឬរំពាត់យ៉ាងណាមិញ ជរាគឺសេចក្តីទ្រុឌទ្រោមគ្រាំគ្រា និងមច្ចុរាជគឺសេចក្តីស្លាប់ ក៏កៀងទៅនូវអាយុ របស់សត្វទាំងឡាយយ៉ាងនោះឯង ។

សេចក្តីជាស់ភ្ជាប់ត្រឿនរបស់ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ

អថ ខោ ភគវា យេនុបដ្ឋានសាលា តេនុបសង្កមិ; ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ និសជ្ជ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ស្តេចចូលទៅកាន់ឧបដ្ឋានសាលា លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។ លុះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ស្រេចហើយ បានត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា*

តស្មាតិហ ភិក្ខវេ យេ តេ មយា ឆម្ភា អភិញ្ញា ទេសិតា, តេ ហេ សាធុកំ ឧគ្គហេតា្វ អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា,

យថយិदং ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ, តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសន-ព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលដ៏យូរ មួយទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។*

កតមេ ច តេ ភិក្ខវេ ធម្មា មយា អភិញ្ញា ទេសិតា, យេ ហ សាធុកំ ឧគ្គហេត្វា អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា, យថយិदं ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ, តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ សេយ្យថិदं ? *ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសំដែងហើយ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ធម៌ទាំងឡាយនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេពចម្រើន ធ្វើរឿយ ៗ ដោយប្រការដូច្នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលដ៏យូរ មួយទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី*

ប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសំដែងហើយ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃហើយសេព ចម្រើន ធ្វើឲ្យរឿយ ៗ ដោយប្រការដូច្នោះ ។ តើធម៌ទាំងឡាយនោះតើដូចម្តេច ?

ចត្តារោ សតិបដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ។ ឥមេ ខោ តេ ភិក្ខវេ ធម្មា មយា អភិញ្ញា ទេសិតា, យេ ហិ សាធុកំ ឧគ្គហេត្វា អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា, យថយិទំ ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ, តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ ។ *គឺសតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពល: ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយ:នេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលដ៏យូរ មួយទៀត សាសនព្រហ្មចរិយ:នោះ ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បី*

សេចក្ដីសុខ ដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើន ធ្វើឲ្យរឿយ ៗ ដោយប្រការដូច្នោះ ធម៌ទាំងឡាយនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

អថ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ៖*

ហន្ទ ជានិ ភិក្ខវេ អាមន្តយាមិ វោ, វយធម្មា សង្ខារ, អប្បមាទេន សម្បាទេថ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ តថាគតនឹងដាស់តឿនអ្នកទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មានសេចក្ដីវិនាសទៅជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយ ចូរញ៉ាំងកិច្ចទាំងពួង ឲ្យសម្រេចដោយសេចក្ដីមិនប្រមាទចុះ ។

មន្តគាថាសេកទឹកមន្ត

(០) ឥមំ តថា អធិដ្ឋាមិ សិញ្ចនកោធកំ
យថា អវមង្គលាធំ ឥមំ ហោតុ វិសោធយេ។
យើងអធិដ្ឋាននូវទឹកសេកដែលជាគ្រឿងផ្ងូតនេះ
ដោយសេចក្ដីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ
យ៉ាងណា ទឹកសេកដែលជាគ្រឿងផ្ងូតនេះ ចូរជាគ្រឿង
ជម្រះនូវអវមង្គលទាំងឡាយ យ៉ាងនោះដែរ ។

(១) កាយេ អវមង្គលានិ សក្កានិមិស្សតានិ វា
សព្វនយន្តរជាយន្តុ វិគច្ឆន្តុ អសេសតោ ។
អវមង្គលទាំងឡាយនិងឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង
ដែលលាយក្នុងកាយនេះ ចូរអន្តរធាន វិនាសទៅ
កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

(២) ភយូបទ្ទវុបសគ្គា អវមង្គលបច្ចយា
អន្តរាយា ច អរោគា ច អវមង្គលសម្ភវា
មាហោសុំ សព្វថា សត្តេ ឥមិនា វសិនា យតំ
សព្វត្ថ សោត្ថិភាវោ ច ទីឃាយុ តានិកប្បិ ច
សម្ភវេវ សមិជ្ឈន្តុ ឥមិនា វសិនា យតំ ។
សេចក្ដីខ្លាច និងការរវើរវាយ និងឧបសគ្គ ដែលមាន
អវមង្គលជាបច្ច័យក្ដី អន្តរាយនិងរោគទាំងឡាយដែលកើត
ព្រម ព្រោះអវមង្គលទាំងឡាយក្ដី ចូរកុំមានដោយប្រការ

ទាំងពួងឡើយ សូមសិរីសួស្ដី មានអាយុវែងជាដើម
ចូរសម្រេចដោយប្រពៃចុះ ។

(០) **កិញ្ចិ សិទ្ធិ កម្មសិទ្ធិ វិធិសិទ្ធយត្តសិទ្ធិ ច**
អារម្ភសិទ្ធិយោ ហោន្តុ ឥមិនា រ សិនាយតំ [1]។
កិញ្ចិសិទ្ធិ កម្មសិទ្ធិ វិធិសិទ្ធិ យត្តសិទ្ធិ និងអារម្ភសិទ្ធិ
ចូរសម្រេចដោយប្រពៃចុះ ។

(៣) **ឥតោ ឥតោ អាគច្ឆន្តា បច្ចត្ថិកានមិទ្ធិយោ**
មា ភវន្តិ ច សម្ភុស្ស៊ីសុ ឥមិនា រ សិនា យតំ ។
សេចក្ដីប្រាថ្នារបស់សត្រូវទាំងឡាយដែលមានមកពីទីនោះ។
ចូរកុំបានពាល់ត្រូវឡើយ ដោយអំណាចនៃគ្រឿងផ្ងូតនេះ
ចូរសម្រេចដោយប្រពៃចុះ ។

(៤) **យេបិ តេ ឧក្ខហាគោសា អាកាសតោបិ អាគតា**
ផុដ្ឋា ចាបន្ត រជាយន្តុ ឥមិនា រ សិនា យតំ ។
ទោសទាំងឡាយមានបាបគ្រោះ សូម្បីជាវត្ថុណាមួយ
ដែលមកហើយអំពីអាកាស ពាល់ត្រូវចូលក្ដី
ទោសបាបគ្រោះទាំងឡាយនោះ ចូរអន្ដរធានវិនាសទៅ
ដោយគ្រឿងផ្ងូតនេះ ។

(០) **សិទ្ធមត្តុ សិទ្ធមត្តុ សិទ្ធមត្តុ ឥទំ ផលំ**
ឯតស្ម៊ិ រតនត្តយស្ម៊ិ សម្ឆសាធនចេតសោ ។

---

[1] *កាលធ្វើពិធីសេកទឹកសម្រាប់ខ្លួនឯង គួរបន្ថែមគាថានេះ ។ តែបើធ្វើពិធីឲ្យអ្នកដទៃ មិនចាំបាច់ សូឲ្យសេកគាថានេះទេ ។*

សូមផលនៃចិត្តដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះរតនត្រ័យនោះ ផលនេះ
ចូរជាផលសម្រេច ចូរជាផលសម្រេច ចូរជាផលសម្រេច ។

គោលពិធីរបស់មន្ត

គាថាទី (១) ឲ្យជម្រះបណ្តេញអវមង្គលនិងចង្រៃទាំងពួង
គាថាទី (២) ការពារភ័យ អន្តរាយទាំងពួង
គាថាទី (៣) ការពារកូតបិសាច ខ្មោច ព្រាយ អាថាន់
បញ្ចៀសអំពើផ្សេងៗ
គាថាទី (៤) កែដូងជតាមិនល្អ គ្រោះអាក្រក់
ផ្តាយបាបគ្រោះឲ្យទោស រាហូ កាឡកិណី ឃាតគ្រោះ ឧក្បាត
ផ្តាយដុះកន្ទុយ និងផ្តាយធ្លាក់ជាដើម ។

ពិធីការ

*ត្រូវរកផ្តិលមួយ ជាផ្តិលសម្រឹទ្ធិ ឬផ្តិលស្ពាន់យ៉ាងណាមួយ ដាក់ទឹកពេញក្នុងផ្តិល ។ បន្ទាប់មកយកផ្កាឈូក ១៩ ទង គម្ពស់ឫជាព្រះរតនត្រ័យ និងមានផ្កាឈូកចំនួន ៩ ទង គម្ពស់ទុកក្នុងផ្តិលទឹក តំណាងដល់នវលោកុត្តរធម៌ ។ រួចជាស្រេចអង្គុយការនាចម្រើនមេត្តា ឲ្យជាបុរេចារិក ហើយមានមេត្តាជាផ្នែឲ្យអ្នកនោះបានទទួលនូវសេចក្តីសុខ រួចផុតចាកទុក្ខ ហើយស្វាធ្យាយព្រះពុទ្ធគុណ (**ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ..ភគវាតិ**) ស្វាធ្យាយព្រះធម្មគុណ (**স্বাক্খাតো ភគវតា ធម្មោ...**) ស្វាធ្យាយព្រះសង្ឆគុណ (**សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឆោ..**) ហើយ ចាប់ផ្តើម ស្វាធ្យាយគាថាសេកទឹកមន្តនេះចុះ ។ បើអាចគួរស្វាធ្យាយ ព្រះបរិត្ត ដទៃទៀត មានឫទ្ធានុភាពខ្លាំងក្លាបន្ថែមទៀត ។*

ចុទ្ធសមគាថា (បជោតា ១៤ បទ)

១.អទ្ធាគម បឋមគាថា

បជោតា ឆម្ហាកា ហោតុ ជោតិវោ សតាវហោ

តាវរិយោ សុវតាកា- ឆវោ យោគោ ច សុសម្ហ ។

នាំឲ្យកើតយស សិរី សម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ។

២.សត្ថុតោភ[illegible] ទុតិយគាថា

ភោ ជោជិយោ យោ ជិជោ ភោ ជោ ចាតុ សោ សោតុចាជោ

ជិតុជោម ម ជោតុជិ យោ សោមកិកិម សោយោ។

នាំឲ្យកើតយស សិរី សម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ។

៣.អដ្ឋក្ខចក្ក តតិយគាថា

ឆមាមិ តំ ឆវរំ ឆយេហិស ឆវាមរំ

ឆេត្វាមតំ បវតីរំ ជិត្វុតោ សត្ថ យោ បរំ ។

បញ្ជៀសឧបទ្ទវន្ទ្ធាយគ្រប់យ៉ាង ។

៤.ភាសីចក្ក ចតុត្ថគាថា

ជោ ជិភោ មុជិជោ មជោ ជោ មជោឆម ជោ ជិជោ

ជោជិជោត្ថជ្ជ្ជមាជោ ជោ ឆ មាភោ រិភោជិ ជោ ។

បញ្ជៀសឧបទ្ទវន្ទ្ធាយគ្រប់យ៉ាង ។

៥.បទុមតល បញ្ចមគាថា

ការុណាជិកចិត្តត្ថោ ឆតាត្ថោ សកឆម្ហជោ

ឆតនមេកពុទ្ធ្ធ ឆតញ្ជ្ជ្ជ ឆភោមិហ ។

ចម្រើនដោយទ្រព្យ ។

៦.ចតុក្ក ឆដ្ឋកាថា

ម ណោជិតោម តោ ជិណោ ម ណោភិតោ ម តោភិណោ

ម ណោធិវោម ហោធិណោ មណោត្តវោ មហោត្តណោ ។

ឈ្នះសត្រូវ ចម្រើនដោយកោគៈ ។

៧.កោមូត្តវលី សត្តមកាថា

ឌមាមិ ជាមំ រវនំ រវានំ អណោមកោហាភិនតំ ភវក្តំ

ភុមារណាសំ រវានំ ឌវានំ អភាមណេហាភិនតំ ភជ្ជក្តំ ។

ផ្ទាញ់មនុស្សអាក្រក់ ។

៨.សក្ខុបុព្ធ អដ្ឋមកាថា

យោ ពោធិបត្តោ រវណោ មវានំ ណេវាតិណេវោភិតមារណាសោ

យោកាធិមុត្តោ សរសោ មវានំ ឋិវាឌណេតំ ភិឌមាមិ ជាមំ ។

មានតេជៈច្រើន ។

៩.សរីឧក្ខជេយ្យ ឌវមកាថា

យោ ណេតិ ណេវណេវោក្តំ មក្តំ ណោក្តំ ផលំ តណោ

ឌមាមិ តំ រហាមក្តំ ណោ សោ ចាលេត្វាចាយណោ។

បញ្ចុះសេកនឹងជារជាដើម ផ្ទាញ់សត្រូវ ។

១០.អន្ត្ថយមក ឌសមកាថា

ឌមាមិ ពុទ្ធំ តមហំធិយោ ធិយោ ឌមាមិ ឌម្ម៏ តមហំជិយោ ជិយោ

ឌមាមិ សង្ឆ៏ តមហំរិយោ រិយោ ឌមាមិ តិក្តំ តមហំ ភិយ្យោ ភិយ្យោ ។

មានជ័យជម្នះ តេជៈខ្លាំងក្លា ។

១១.វំសដ្ឋានចក្ក ឯកាធសមគាថា

ឧមាមិ តំ យោ វិជាយស្ស ជាយកោ ឧរាមវេហាភិឧតោ វិជាយកោ ជិធោវិដេយ្យោ វិមលោ វិមោចកោ បដាមពុដេកិពុធោ បពោធកោ។

សត្រូវមានចិត្តទន់ ។

១២.ជាគចាស ទ្វាធសមគាថា

មុនិធោ វេធជាភាយ　　បពោធេតុ បជាបជំ

មុនិធោ វេធជាភាយ　　បពោធេតុ បជាបជំ

រក្សាទ្រព្យរបស់គង់នៅ ។

១៣.សរីធជវិជវឡ្សន តេរសមគាថា

សិរិកិរណាតិរីដ្ឋោ'កាសចាធទ្វយក្កំ សិរិកិរណាភិមាធំ មារមន្តំ វិធសតំ សិរិកិរណាធិកេតំ កេតុមេកំ តិលោកេ សិរិកិរណាគរក្កំ លោកជាចំ ឧមាមិ ។

ចម្រើនដោយយស តេជះ ។

១៤.សរីរិជេយ្យអារុធ ចុទ្ទសមគាថា

តិលោកមគ្គាហានកោ មតំ ឧយេ សវាសធំ យោហា មលំ បធំសយិ តិលោកមគ្គាហានកោមតំ ឧយេ បតេរ ធិញ្វានបុរំ បវេសិ យោតិ ។

មានឧបការៈណាស់ ។